

”SAMA FIILIS KU JATKUU, KAIKKI ON MAHTAVAA”

Nuorten kokemuksia Töölön seurakunnan nuortentilasta ja
-toiminnasta

Mika Leppäaho

Opinnäytetyö, kevät 2017

Diakonia-ammattikorkeakoulu

Sosiaalialan koulutusohjelma

Sosionomi (AMK) + kirkon nuorisotyönohjaajan virkakelpoisuus

TIIVISTELMÄ

Leppäaho, Mika. ”Sama fiilis ku jatkuu, kaikki on mahtavaa” Nuorten kokemuksia Töölön seurakunnan nuortentilasta ja -toiminnasta. Helsinki, kevät 2017, 78 s., 1 liite.

Diakonia-ammattikorkeakoulu, Sosiaalialan koulutusohjelma, Kristillisen lapsi- ja nuorisotyön suuntautumisvaihtoehto, Sosionomi (AMK) + kirkon nuorisotyönohjaajan virkakelpoisuus.

Opinnäytetyön tavoitteena oli selvittää, millaiseksi Töölön seurakunnan nuortentoimintaan osallistuvat nuoret kokevat nuortentila Kerhiksen ja siellä järjestettävän toiminnan. Lisäksi tutkimuksen tavoitteena oli selvittää Töölön seurakunnan nuortentoiminnan merkitystä siihen osallistuville nuorille.

Tutkimus oli luonteeltaan kvantitatiivinen, ja sen aineisto kerättiin Töölön seurakunnan nuortentila Kerhiksellä nuorteniltojen yhteydessä ja isoskoulutusleirillä syksyllä 2016. Kyselyyn vastasi yhteensä 61 nuortentoimintaan osallistuvaa nuorta. Tutkimuksen aineisto analysoitiin tekemällä tuloksista frekvenssijakaumia ja ristiintaulukointeja sekä tarkastelemalla nuortentoimintaa koskevien väittämien saamia keskiarvoja ja keskihajontaa.

Tutkimustulosten mukaan Töölön seurakunnan nuortentoiminta sai kyselyyn vastanneilta nuorilta yleisarvosanakseen 4,4. Tämä oli asteikolla 1–5 varsin hyvä arvosana. Vastajat olivat kaiken kaikkiaan tyytyväisiä Kerhiksellä järjestettävään nuortentoimintaan. He esittivät avoimeen kysymykseen kirjoittamissaan vastauksissa toivovansa nuortentoiminnan säilyvän mahdollisimman pitkälti samanlaisena nuortentila Kerhiksen uusiin tiloihin muutosta huolimatta.

Kyselyyn vastanneille nuorille kavereiden tapaaminen ja heidän kanssaan oleilu olivat keskeisiä syitä nuortentila Kerhiksellä käymiseen. Nuorten näkökulmasta hämärällä valaistuksella, taustalla soivalla musiikilla sekä mukavilla ja pehmeillä sohvilla oli merkittävä rooli Kerhiksen tunnelman luojina. Nuorteniltojen ohjelman suhteen nuoret toivoivat niin ohjattua toimintaa kuin myös vapaata aikaa oleilla ja tehdä, mitä kulloinkin haluaa.

Kerhiksen aukioloajat sopivat tulosten mukaan hyvin nuorten elämänrytmiin. He kokivat tarjolla olevan kahvin, teen ja ruoan merkittäväksi osaksi nuorteniltoja, ja heidän toiveensa nuortentoiminnan kehittämisestä liittyivätkin esimerkiksi kaaokajauheen ja vihreän teen lisäämiseen kahvipöydän valikoimaan. Tulosten mukaan nuoret näkivät Kerhiksen ilmapiiirin hyväksyväksi ja arvostavaksi.

Tutkimuksen tuloksista nousseet jatkotutkimus- ja kehittämishaasteet liittyivät muun muassa nuorten kokemukseen nuortentilasta kuin toisena kotinaan, onnistumisen mahdollisuuksiin seurakunnan nuortentoiminnassa, seurakunnan nuortentiloilla käynnin motiiveihin, nuorteniltojen ohjatun toiminnan rooliin ja tämän tutkimuksen kanssa saman sisältöisen tutkimuksen tekemiseen, jolloin huomio kiinnittyisi tulosten vertailtavuuteen.

Asiasanat: nuoruus, kirkon nuorisotyö, seurakunnan nuortentoiminta, nuortenilta, vapaa-aika

ABSTRACT

Leppäaho, Mika

“When the same feeling goes on, everything is awesome” Töölö parish’s youth activities experienced by the youth.

78 p., 1 appendix. Language: Finnish. Helsinki, Spring 2017.

Diaconia University of Applied Sciences. Degree Programme in Social Services, Option in Christian Youth Work. Degree: Bachelor of Social Services.

The aim of this study was to clarify how the youth experienced Töölö parish’s youth activities. In this study, I also examined how much the youth appreciate Töölö parish’s youth work and youth activities.

This study was quantitative. The material of this study was collected by using a questionnaire in autumn 2016. The youth were asked to complete the questionnaire when they were participating in parish’s youth activities. There were together 61 young people who completed the questionnaire. The material of the study was analyzed by doing frequency distributions and cross-tabulation as well as by counting means and standard deviation from results.

According to the results, Töölö parish’s youth work received a degree 4,4 on the grounds of the answers by the youth. That was a good degree because the scale of degrees was 1–5. The youth disclosed in their answers that they hope clubroom Kerhis and youth activities will be kept as similar as possible even though Kerhis resettles to a new location. The youth experienced that meeting their friends and hanging out with them are the most important reasons to visit clubroom Kerhis and wished both controlled and free time activities in Kerhis. The opening hours of the clubroom Kerhis match well together with youth’s way of life. The atmosphere in Kerhis were seen approbative and appreciative by the youth. According to the results, dim lighting, background music as well as comfortable and soft sofas have a significant role in creating an atmosphere in Kerhis. The youth experienced coffee, tea and food as a main part of youth activities in Kerhis.

The targets and the challenges for a future study could be youth’s experiences from the clubroom Kerhis as their another home, possibilities to succeed in different things in parish’s youth activities, motivation to visit the clubroom Kerhis, role of controlled activities in youth activities and making another study like this after a couple of years to compare the results.

Key words: youth, young people, church youth work, parish’ youth activities, free time

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	6
2 NUORUUS ELÄMÄNVAIHEENA	8
2.1 Mitä on nuoruus?.....	8
2.2 Nuoruuden yksilöllisyys	10
2.3 Nuoruus ja valintojen maailma	12
2.4 Hengellisyys nuoruudessa.....	13
3 NUORTEN SOSIAALISET SUHTEET JA VAPAA-AIKA.....	17
3.1 Ryhmät ja sosiaaliset suhteet.....	17
3.2 Nuoren suhde aikuisiin	18
3.3 Vapaa-aika ja nuoruus.....	20
4 KIRKON NUORISOTYÖ	23
4.1 Mitä nuorisotyö on?	23
4.2 Nuorisotyönohjaaja kasvun tukena.....	25
4.3 Nuorisotyö kasvatuksena	28
4.4 Nuortentoiminta ja nuortentila.....	31
5 KVANTITATIIVINEN TUTKIMUS	35
5.1 Tutkimuksen tarkoitus.....	35
5.2 Kvantitatiivinen tutkimusote	35
5.3 Tutkimuksen kohderyhmä	36
5.4 Aineiston keruu.....	37
5.5 Aineiston analysointi.....	39
6 TUTKIMUKSEN TULOKSET	41
6.1 Kyselyyn vastaajien perustiedot	41
6.2 Kerhis fyysisenä tilana.....	44
6.3. Kerhiksen varustelu	46
6.4 Nuorteniltojen ohjelma.....	48
6.5 Vapaa-aika ja sosiaaliset suhteet.....	50
6.6 Kerhiksen työntekijät ja nuortentoiminta	53

6.7 Arvosana ja toiveet nuortentoiminnasta.....	55
7 POHDINTA	59
7.1 Tulosten tarkastelua	59
7.2 Tutkimuksen luotettavuus.....	61
7.3 Tutkimuksen eettisyys	64
7.4 Jatkotutkimus- ja kehittämishaasteet.....	64
LÄHTEET	67
LIITE 1: Kyselylomake	72

1 JOHDANTO

2010-luvun Suomessa ollaan ajauduttu sellaiseen tilanteeseen, että seisotaan ikään kuin risteyksessä ja odotetaan vihreän valon syttyvän kohti hyvää tulevaisuutta. Huoli nuorten hyvinvoinnista ja huuto sen puolesta koskettaa jollain tavoin itse kutakin ihmistä. (Hamarus, Kanervio, Landén & Pulkkinen 2014, 11.) Kirkon nuorisotyö on omalta osaltaan vastaamassa siihen, että nuoret voivat tulla kohdatuiksi ja kuulluiksi ainutlaatuisina ja arvokkaina yksilöinä sekä hyväksytyinä sellaisina kuin he ovat.

Nuorten tukeminen lähtee liikkeelle pienistä asioista, ja tässä mielessä merkitystä on erityisesti sillä tavalla, jolla nuoret kohdataan. Tämän opinnäytetyön tekemisen tausta-ajatuksena oli se, että Töölön seurakunnan nuorisotyön on tärkeää saada tietää, mitä mieltä nuoret ovat seurakunnan nuortentoiminnasta ja -tilasta. Tätä kautta nuorisotyö voi ymmärtää nuortentoiminnan merkitystä nuorille ja arvioida nuortentoiminnan kehittämisen tarvetta.

Opinnäytetyön aiheena on Töölön seurakunnan nuortentoimintaan osallistuvien ja nuortentila Kerhiksellä käyvien nuorten kokemukset kyseisestä nuortentoiminnasta ja -tilasta. Opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää, millaiseksi Töölön seurakunnan nuortentoimintaan osallistuvat nuoret kokevat kyseisen toiminnan ja nuortentila Kerhiksen. Aiheen muodostumiseen vaikutti merkittävästi oma kiinnostukseni kirkon nuorisotyötä ja seurakuntien nuortentoimintaa kohtaan.

Tutkimuksella oli myös merkitystä Töölön seurakunnan nuorisotyön kannalta, sillä uuteen nuortentilaan, uudelle Kerhikselle muuton myötä Töölön seurakunnan nuorisotyö oli kiinnostunut tietämään, mitä nuortentoimintaan osallistuvat nuoret ajattelivat nuortentila Kerhiksestä ja siellä järjestettävästä nuortentoiminnasta. Aiheen tutkimiselle oli siis todellinen tarve, jotta Töölön seurakunnan nuorisotyö pystyisi jatkossa vastaamaan aiempaa paremmin nuortentila Kerhiksellä käyvien nuorten toiveisiin. Tutkimuksen tulosten ja niiden tulkinnan osalta on tärkeää ottaa huomioon se, että nuorten kokemuksia kartoittanut kysely toteutettiin vanhalla Kerhiksellä ennen nuortentilan muuttoa.

Opinnäytetyön alussa käsitellään nuoruuden määritelmää, nuoruuden yksilöllistä luonnetta, hengellisyyttä nuoruuden aikana sekä sosiaalisten suhteiden ja vapaa-ajan merkitystä nuoruudessa. Tämän jälkeen työssä edetään kirkon nuorisotyön käsittelyyn ja käydään läpi kvantitatiivisen kyselylomaketutkimuksen toteutusta käytännössä. Työn loppupuolella tuodaan esille tämän tutkimuksen tulokset ja pohditaan lisäksi saatuja tuloksia, tutkimuksen luotettavuutta ja eettisyyttä sekä esitetään jatkotutkimus- ja kehittämishaasteita.

2 NUORUUS ELÄMÄNVAIHEENA

2.1 Mitä on nuoruus?

Nuoruus on luonteeltaan yksilöllistä ja käsitteenä liukuva. Eri yhteyksissä sama ihminen voi kuulua niin lapsuuden, nuoruuden kuin myös aikuisuuden piiriin. Arkielämässä nuoruudella viitataan lapsuuden ja aikuisuuden välissä olevaan ikävaiheeseen. Lainsäädännössä, tilastoissa ja tutkimuksissa nuoruus voidaan määritellä eri tavoin. (Allianssi ry 2010, 7.) Nuorisolain (1285/2016) perusteella nuoriksi lasketaan kaikki alle 29-vuotiaat. Niemistön (2004, 73) mukaan nuoruus voidaan määritellä yksilön elämänsäkaareen kuuluvaksi vaiheeksi. Jokainen saavuttaa sen omana aikanaan ja samoin jokainen jättää sen myös jossain vaiheessa taakseen.

Nuoruus tuli tunnetuksi erityisenä elämänvaiheena teollistuneiden länsimaiden piirissä toisen maailmansodan jälkeen (Niemistö 2004, 73). Länsimaissa nuoruus on perinteisesti ymmärretty siirtymäksi lapsuuden ja aikuisuuden välillä (Määttä & Tolonen 2011, 5; Martikainen 2015, 7). Lisäksi nuoruus näyttäytyy yhteiskunnassa tarvittavien taitojen omaksumisen ajaksi ja perheestä itsenäistymiseksi. (Määttä & Tolonen 2011, 5.) Määriteltäessä nuoruutta sen voidaan sanoa sijoittuvan lapsuuden ja aikuisuuden väliin. Lapsuudella ja aikuisuudella ajatellaan olevan jo itsessään merkitystä, kun taas nuoruus saa oman merkityksensä vain lapsuuteen ja aikuisuuteen suhteutettuna. (Nivala & Saastamoinen 2007, 10.)

Nuoruudelle voidaan antaa erilaisia merkityksiä (Niemistö 2004, 69). Lisäksi nuoriso voidaan määritellä hyvin moninaisin tavoin. Siksi nuorisotyössä tarkoitettu nuoriso on tärkeää määritellä vielä myös organisaatiokohtaisesti. (Soanjärvi 2011, 131.) Nuoruudessa voidaan ihannoida sen energisyyttä ja toisaalta myös paheksua siihen liittyvää levottomuutta. Nuoruuteen liittyen on keskusteltu lisäksi keskenkasvuisuudesta, nuoruudesta ja hulluudesta sekä huonotapaisuudesta. (Niemistö 2004, 69.) Nuoruudessa niin ajattelun kehittymisellä, fyysisillä

muutoksilla kuin myös sosiaalisten taitojen hiomisella on kullakin keskeinen osansa (Martikainen 2015, 7).

Nuoruus tuo mukanaan uusia mahdollisuuksia, mutta sen käänköpuolelta löytyy epävarmuus (Niemistö 2004, 79). Nuori on vasta kartuttamassa elämäkoke-
mustaan, eikä hän pysty hallitsemaan kaikkia itsenäiseen elämään kuuluvia
rutiineja (Niemistö 2004, 79–80). Nuoret näyttävät ajattelevan tyypillisesti, että
he ovat huoliensa kanssa varmasti ainoita ihmisiä koko maailmassa. Tästä hu-
olimatta samanlaiset kysymykset vaikuttavat askarruttaneen nuoria kaikkina ai-
koina. (Sinkkonen 2010, 33.) 2000-luvun Suomessa elävät nuoret ovat jatku-
vasti tavalla tai toisella tieto- ja viestintätekniiikan ympäröimiä. Näiden nuorten
elämän todellisuus on siinä mielessä aikaisempiin sukupolviin verrattuna erilai-
nen, ettei tällaisen todellisuuden vaikutuksia yksilön ajatteluun ja sosiaalisiin
suhteisiin vielä kovinkaan hyvin tunneta. (Mikkola & Räikkä 2015, 184.)

Suhteet ikätovereihin, tulevaisuuteen sekä omaan kehoon ja seksuaalisuuteen
ovat nuorella usein epäselviä ja ahdistusta aiheuttavia (Niemistö 2004, 80).
Rippikouluikässä olevan nuoren tyypillinen elämäkysymys liittyykin juuri alka-
vaan seksuaalisuuteen (Räsänen 2004, 106). Sporttisuus näyttää nuorten kes-
kuudessa saaneen suuren myönteisen merkityksen, mikä osaltaan voi selittyä
ihmisen huomion kiinnittymisellä oman kehon kasvuun ja eri toimintoihin juuri
nuoruuden aikana. Nuoret vaikuttavat sukupuolestaan riippumatta arvostavan
nuorta, joka hallitsee lihastensa voimaa ja kehonsa liikkeitä. (Sinkkonen 2010,
58.)

Enemmistö nuorista on sosiaalisia, sanavalmiita, huumorintajuisia ja tarmokkai-
ta. Lisäksi he osaavat puhua eri kieliä ja heillä on tarpeeksi rohkeutta jopa käyt-
tää niitä. Nuoret osoittavat kohtuullisen suurta kiinnostusta koulunkäyntiä koh-
taan ja heillä on hyviä harrastuksia. Toisinaan he saattavat tehdä ylilyöntejä ja
käyttäytyä sen kummemmin ajattelematta, mutta perusta on pohjimmiltaan hy-
vässä kunnossa ja luja. (Sinkkonen 2010, 52–53.) Jopa neljällä viidesosalla
nuorista on kuitenkin jonkinasteisia elämäntaidollisia ongelmia. Suuri osa nuo-
rista näyttää siis olevan elämässään suuntaa etsiviä ja harhailevia, itsestään

vieraantuneita sekä suuremmissa tai vähemmissä määrin hapuilevia (Purjo 2009, 63–64).

Nuorison keskuudessa tapahtuvat alkoholin kulutus, huumeiden käyttö, persoonallisuuden kehityksen häiriöt, löyhät seksisuhteet tai pornoriippuvuus eivät ole riippuvaisia vanhempien tulotasosta tai sosiaaliluokasta. Mielen sisäisen tyhjiön täyttämiseen eivät riitä sen paremmin eksoottisissa lomakohteissa matkustelu, kalliit harrastusvälineet kuin eivät myöskään uusinta muotia edustavat vaatteet. (Sinkkonen 2010, 52.) Nykyajan nuorten käyttäytyminen on samanaikaisesti sekä hyvin järkevää että täysin holtitonta. Nuoret tupakoivat aikaisempia sukupolvia vähemmän ja ovat heitä raittiimpia. Toisaalta nuoret ottavat itsestään selfie-kuvia ja jakavat niitä varsin avoimesti Internetissä ja sosiaalisessa mediassa. (Martikainen 2015, 7.)

2.2 Nuoruuden yksilöllisyys

Nuoriso ei ole luonteeltaan yhtenäinen ihmisjoukko. Nuoret ovat ensisijaisesti yksilöitä, eivätkä niinkään kulttuurisesti ja sosiaalisesti eheä joukko. Kokonaisuutena nuoruus on varsin moniulotteinen ilmiö. (Nivala & Saastamoinen 2007, 10.) Kaikki nuoret ovat keskenään erilaisia ja kukin heistä omaa subjektiivisen kokemuksen eri asioista. Nuoria ei siis voi niputtaa yhteen. (Hynynen 2009, 81–82.) Oman arvonsa tunteva ja itseensä luottava nuori kykenee kieltäytymään epämääräisestä suostuttelusta ja porukan painostuksesta sekä pitämään omat fyysiset ja henkiset rajansa (Nurmo 2009, 133). Itse kukin nuori kokee eri asiat omalla tavallaan. Jokin aikuisen näkökulmasta pikkuseikalta vaikuttava asia voi tarkoittaa nuorelle sillä hetkellä melkeinpä koko elämää. (Hynynen 2009, 87.)

Kunkin nuoren itsenäistyminen tapahtuu yksilöllisesti. Tähän prosessiin vaikuttavat hyvin monet eri tekijät, kuten nuoren sukupuoli, murrosiän alkamisajankohta, hänen suhteensa vanhempiinsa, nuoren perhetausta, perheen rakenne, aivojen kehitys, harrastukset, toverisuhteet sekä eettiset ja uskonnolliset arvot. Nuoren itsenäistymisen ja irtautumisen ymmärtämisen kannalta on aivan olen-

naista tietää, keistä nuori itsenäistyy ja mistä hän irtautuu. (Sinkkonen 2010, 63.)

Ihmisen hyvinvoinnin ja elämän rakentumisen suhteen on tärkeää keskittyä ihmisen ominaisuuksiin, jotka voivat toimia nuoren kasvatuksen painopisteinä. Tällaisiin piirteisiin voivat kuulua etenkin tasapainoinen tunne-elämä, terve itsetunto ja -luottamus, kyky kontrolloida omaa käytöstään, empatia, harkintakyky ja vastuuntunto sekä kyky arvostaa muita ihmisiä. (Määttä 2007, 220-221.) Nuoren ominaisuuksien ja ominaispiirteiden lisäksi niin nuorta tukevilla ja vahvistavilla tekijöillä kuin myös nuoren kehitystä vaurioittavilla ja haittaavilla tekijöillä on merkitystä nuoren elämään ja kehitykseen. Tarkasteltaessa Huttusen (2015, 18-19) listausta nuorta tukevista ja vahvistavista sekä nuorta vaurioittavista ja haittaavista tekijöistä on hyvä muistaa, että nämä tekijät vaikuttavat kuhunkin nuoreen yksilöllisesti.

Nuorta tukevia ja vahvistavia tekijöitä ovat muun muassa hyvien suhteiden ylläpitäminen niin kavereihin kuin myös vanhempiin, aikuisten antaman tuen hyväksyminen, vanhempien hyväksynnän ja huolenpidon vastaanottaminen, perheen arvojen ja moraalin kunnioittaminen ja arvostaminen, itsensä suojeleminen tarpeettomilta virheiltä sekä muutoksiin sopeutumista auttavista harrastuksista ja musiikista nauttiminen (Huttunen 2015, 18).

Nuoren kehitystä vaurioittavia ja haittaavia tekijöitä ovat muun muassa aikuisten tuen puute, kodin ulkopuolisten sosiaalisten suhteiden vähäisyys, vanhempien tapa sitoa nuortaan liikaa, välinpitämätön suhtautuminen nuorta kohtaan, nuoreen kohdistuvat kohtuuttomat vaatimukset ja epäonnistumisten sallimattomuus sekä vanhempien tapa antaa nuorelleen liian helposti periksi olematta itse jämmäkkäitä ja vastuullisia vanhempia (Huttunen 2015, 19).

Tämän päivän nuoret eivät saa enää entiseen tapaan perinteistä valmista identiteettiä ja roolia. Nuorten identiteetin rakentuminen vaatii tämän johdosta niin nuorten kasvua tukevilta aikuisilta kuin myös nuorilta itsestäänkin aikaisempaa enemmän. Siitä huolimatta, että yksilöillä on aiempaan verrattuna suurempi vapaus oman elämäntapansa valitsemisen suhteen, niin se voi myös aiheuttaa

ahdistusta. Jos nuoren identiteetti jää epäselväksi, niin nuori voi kokea, ettei hän pysty välttämättä kunnolla omaksumaan hänelle yhteiskunnassa tarjolla olevaa roolia. Epäselvyys suhteessa omaan rooliin voi tulla esiin muun muassa opiskelupaikan ja ammatin valintaa koskevilla tilanteilla sekä elämäntarkoituksien eli uskontoon ja politiikkaan liittyvissä kysymyksissä. (Mikkola & Räikkä 2015, 182.)

2.3 Nuoruus ja valintojen maailma

Nuoruudessa ihmisen ajattelutavat kehittyvät ja sen myötä hän pystyy muodostamaan pohditumman ja laajemman elämäntarkoituksensa. Nuoruuden aikana lisäksi ihmisen moraalipäätely muuttuu monipuolisemmaksi, mikä näkyy nuorten pyrkimyksistä esittäen perusteluja omille eettisille näkemyksilleen ja ohjata omaa toimintaansa niihin pohjautuen. Yksittäisen nuoren moraalijärjestelmä ei siis rakennu pelkästään matkimisen ja mukautumisen varaan, vaan niiden ohella myös yksilön omilla valinnoilla on oikeasti merkitystä. (Mikkola & Räikkä 2015, 178-179.) Nuori ei ole oman kehityksensä suhteen vain sivustaseuraajan roolissa, vaan hänellä on oikeus myös ohjata omaa kehitystään (Martikainen 2015, 7-8).

Nuori kohtaa päivittäin sellaisia tilanteita, joissa hänen täytyy tehdä valintoja ja kantaa vastuuta niin itsestään, läheisistään, kavereistaan, omista tekemisistään, opiskelustaan, ympäristöstään kuin myös omista velvollisuuksistaan. Jossain kohtaa nuori saattaa joutua tilanteeseen, jossa hän ei ole vielä välttämättä valmis ottamaan vastuuta valinnoistaan. Nuori voi kokea valinnan tekemisen ja vastuunoton itselleen liian raskaaksi. (Huttunen 2015, 13.) Monenlaisten valintojen tekemisen ohella nuoruuteen tuo oman haasteensa sen pohtiminen, kuka ja millainen ihminen nuori itse on ja toisaalta myös, millainen ihminen hän haluaisi olla (Martikainen 2015, 9). Nuoren itsetunnon ja terveen kehityksen kannalta on merkittävää, että hän oppii löytämään useita arvokkaita ja tärkeitä asioita elämästään (Möller 2009, 32).

Oman koulutusuran, kaveripiirin ja seurustelukumppanin valinta ovat muun muassa sellaisia asioita, joiden kautta nuori voi suunnata itse omaa elämäänsä tiettyyn suuntaan. Nuori ei pysty kuitenkaan ihan kaikkiin itseensä kohdistuviin asioihin vaikuttamaan, mutta tästä huolimatta nuoruusiän valinnat ovat siinä mielessä suuressa roolissa, että niillä nuori luo pohjaa myöhemmälle elämäkulleen. Toisaalta nuoruudessa eteen astuvat valinnan mahdollisuudet voivat aiheuttaa nuoressa myös ahdistusta. Nuoresta saattaa tuntua, että olisi helpompaa, jos joku muu tekisi valinnan nuoren puolesta. (Martikainen 2015, 8.)

Omaa elämää koskettavat valinnat ja ulkonäköön liittyvä problematiikka saavat ihan oman lisämausteensa sosiaalisen median jatkuvasta kehittämisestä ja laajentumisesta. Sosiaalinen media voi olla nuorelle tärkeä verkostojen luomisen vuoksi ja lisäksi nuori saa sosiaalisen median kautta tietoonsa asioita, joista hänen vanhempansa eivät olleet saman ikäisinä kuulleet välttämättä sanaakaan. Sosiaalisen median ansiosta nuori oppii tietämään omaan hyvinvointiinsa vaikuttavia merkittäviä asioita ja saa pohjaa perusteltujen ja kestävien valintojen tekemiselle. (Martikainen 2015, 9.)

Nuoruudessa ihmisten on tapana kokeilla mahdollisimman paljon, hankkia kokemuksia ja innostua eri asioista. Toisinaan nuoret liioittelevat, mutta samanaikaisesti he voivat olla myös peittelemättömän rehellisiä ja asettua aikuisia ehdottomammin puolustamaan sitä, mikä on oikeaa ja totta. (Köykkä 2005, 22.) Nuoret tietävät vanhempiaan enemmän maailman menosta heidän tiedonhaku-taitojensa ja sähköisten verkostojensa johdosta sekä ovat ahdistuneempia kuin koskaan aikaisemmin. Nykyajan nuoret kohtaavat elämässään mitä monimutkaisempia vaatimuksia ja haasteita, ja samaan aikaan myös aikuiset joutuvat kamppailemaan aikuisuudelle itse asettamiensa vaatimusten kanssa. (Martikainen 2015, 7.)

2.4 Hengellisyys nuoruudessa

Lapsuudessa ja varhaisnuoruudessa ihmisen on suhteellisen helppoa uskoa Jumalaan sydämensä pohjasta ja vilpittömästi. Sen sijaan ollessaan nuoria ih-

miset asettuvat vakaumuksensa suhteen usein uskonnollisia instituutioita, kuten kirkkoa, vastaan. Nuori voi kokea uskonnollisten instituutioiden tavoin myös omien vanhempiensa asettuvan vakaumuksessaan häntä vastaan. (Räsänen 2004, 103.) Nykypäivän yhteiskunnassa nuorilla ei juurikaan ole olemassa työkaluja, jotka voisivat auttaa heitä olemaan kosketuksessa oman hengellisyytensä kanssa. Nuoret elävät varsin pinnallisessa kulttuurissa, jossa ihmistä koskeva hengellinen näkemys loistaa poissaolollaan. Nuorten arkielämään ei näytä juurikaan kuuluvan sellaisia tapoja, jotka toimisivat heidän sisäistä elämäänsä tukien. (Jokela 2004, 58.)

Uskonnollisten asenteiden suhteen vanhemmat ja heidän lapsensa ovat loppujen lopuksi paljon yksimielisempiä kuin äkkiseltään osaisi olettaa. Nuoren kodilla ja lähipiirillä on suuri vaikutus nuoren uskonnollisuuteen. Nuoren henkilökohtainen kehitysrytmi ja yksilölliset taipumukset luovat perustan ympäristön vaikutuksille myös nuoren uskonnollisuuteen liittyen. Nuoren maailmankuvan kehityksen kannalta koulun ja kirkon tekemä kasvatustyö ovat keskeisessä asemassa. (Räsänen 2004, 104.) Jokaisessa nuoressa asuu vahvana hengellisyys eli nuoresta itsestään löytyvä kaipaus, jota seuraamalla ihminen voi lähestyä Jumalaa. Kun nuori saa luvan ja mahdollisuuden kohdata oman sisäisen maailmansa, voi myös ajatus omasta hengellisyydestä muodostua luonnolliseksi ja läheiseksi asiaksi. Tämän myötä uskoa ja Jumalaa koskeva puhe voi tulla niin luonnolliseksi, että nuori kokee siihen syventymisen itselleen mielekkääksi. (Jokela 2004, 58.)

Nuoret aikuiset ja nuoret ovat yleisesti vanhuksiin ja keski-ikäisiin verrattuna vähemmän uskonnollisia. Seurakunnan tilaisuuksiin osallistumisaktiivisuuden suhteen ikävuosien 10–18 välillä tapahtuu huomattava lasku. Tästä huolimatta uskonnolla on merkitystä nuorten elämässä. Nuorten ollessa rippikouluiässä kirkollisuus vähenee ja sen sijaan uskonnollisuus aktivoituu. (Räsänen 2004, 105.) Tämä voi näkyä esimerkiksi siinä, etteivät nuoret välttämättä koe kirkossa käymistä ja jumalanpalveluksiin osallistumista tarpeelliseksi, mutta samanaikaisesti seurakunnan nuortentila voi tuntua heistä kuin toiselta kodilta. Uskon omaksumisen kannalta varhainen lapsuus ja murrosikä näyttävät olevan kaikista ratkaisevimpia ajanjaksoja (Räsänen 2004, 105).

Kukaan ihminen ei voi kulkea jonkun toisen ihmisen puolesta kohti tämän ihmisen omaa hengellisyyttä. Tämän matkan aikana toinen ihminen voi kuitenkin olla tukena toiselle ihmiselle. Tällöin on kyse hengellisestä ohjauksesta, jolla viitataan erityisesti kokemusten jakamiseen, toisen tukemiseen ja yhdessä vaeltamiseen. Nuorella voi olla monenlaisia tapoja tutustua omaan hengellisyyteensä. Näitä tapoja ovat muun muassa hiljaisuudessa oleminen, Raamatun lukeminen, yksityinen ja yhteinen rukouselämä, Isä meidän -rukouksen lukeminen, ristinmerkin tekeminen, ehtoollisen viettäminen sekä rakkaudesta ja toisten välittämisestä nousevat teot. (Jokela 2004, 59–60.)

Nuoruus on omalla tavallaan elämän murrosaikaa, eikä se ole aina helppoa aikaa. Nuoren tarpeena on saada kestävä pohja, jonka päälle hän voi rakentaa oman maailmankuvansa ja henkilökohtaisen vakaumuksensa. Nuori tarvitsee elämässään myös ohjausta, ja sitä hän voi saada lähellään olevilta luotettavilta ihmisiltä. Nuoren elämänpiiriin kuuluvien ihmisten lisäksi seurakunnalla on merkittävä tehtävä tukea nuoren kasvua. Ehjän ihmisyyden rakentumisen kannalta luotettavat ihmissuhteet, seurakunta ja Jumalan sana muodostavat erittäin olennaisen perustan. (Toivainen 2005, 8.) Ympäristöllä on vahva vaikutus yksilön uskonnollisuuteen, mutta samalla tavoin myös yksilönkehityksen sisäiset lainalaisuudet voivat säädellä ihmisen uskonnollisuutta (Räsänen 2004, 107).

Murrosikään liittyy varsin useita nuoria uskonnollisiin kysymyksiin herkistäviä tekijöitä. Murrosiässä ihminen saavuttaa älyllisen kehityksensä ja abstraktin ajattelukykynsä osalta aikuisen tason. Sen myötä nuori saa edellytykset vaikeiden ongelmien ratkomiseen sekä monimutkaisten syy-seurausketjujen ymmärtämiseen ja tunnistamiseen. Tämä kohottaa itsetuntoa, mutta samanaikaisesti se aiheuttaa nuorelle epävarmuutta ja hämmennystä, koska nuori ajautuu suurella todennäköisyydellä myös kyseenalaistamaan oman käsityksensä Jumalasta. (Räsänen 2004, 106.) Lisäksi nuoret eivät näytä olevan valmiita sitoutumaan seurakuntaan, eivätkä pitävän seurakunnan hengellisiä arvoja merkityksellisinä (Kojo 2015, 2).

Nuoria mietityttävät kysymykset ovat luonteeltaan mitä syvällisintä teologiaa. Myös kristinuskon peruskysymykset ovat nuoruuden uskonepäilyn ja Jumalan etsinnän keskiössä. Nuoruusiän uskonnon keskeisiä piirteitä ovat lisäksi minä-identiteetin herääminen ja riippumattomuuden tunteesta syntyvä kriisi. Nuoren elämässään kohtaamia kriisejä ei tule tulkita yksinomaan negatiivisessa valossa pelkkinä kriiseinä, vaan niiden osalta tulee muistaa lisäksi se, että ne tukevat uskonnollista kiinnostusta. (Räsänen 2004, 106–107.)

Uskonnollisessa kehityksessään ihminen törmää tyypillisesti uskonnollisen ajattelunsa murrosvaiheeseen, joka ajoittuu usein rippikouluun ja sitä seuraavaan aikaan. Tällöin uskonnollisesti välinpitämätön nuori saattaa muuttua tiukkoja kysymyksiä esittäväksi ja selkeitä vastauksia haluavaksi nuoreksi tai päinvastoin. Epätyydyttävä uskonnollisen ajattelun vaihe voi olla esteenä nuoren uudelle kehitysvaiheelle. Siksi nuori tarvitsee tuekseen aikuisen, joka auttaa oivalta-
maan, että muutos kuuluu normaaliin elämään, eikä se ole uhka. (Räsänen 2004, 114.)

3 NUORTEN SOSIAALISET SUHTEET JA VAPAA-AIKA

3.1 Ryhmät ja sosiaaliset suhteet

Nuoruudessa ryhmällä on erityisen suuri merkitys. Keskinäinen mieltymys ja liittymishalu ovat keskeisessä asemassa nuorten ryhmien muodostumisen suhteen. (Niemistö 2004, 91.) Nuorelle läheiset ystävyys-suhteet ja laajempi vertaisryhmä ovat tärkeitä tekijöitä myös aikuisidentiteetin rakentamisessa (Melkas 2009, 35–36). Nuorten ryhmät näyttävät löysärakenteisina, mikä antaa jäsenille periaatteessa luvan tulla ja mennä, mutta tästä huolimatta nuorten ryhmillä on usein oma syvärakenteensa. Syvärakenne näkyy siinä, että nuoret sitoutuvat suhteellisen vahvasti ryhmänsä normeihin ja heillä on omat roolinsa ryhmässään. (Niemistö 2004, 91.)

Nuoruudessa ihminen hakee riippumattomuutta omista vanhemmistaan, mikä ei onnistu häneltä kuitenkaan yksin. Tämän vaikutuksesta ystävyys-suhteet voivat muodostua nuoruudessa erityisen merkittäviksi. (Melkas 2009, 35.) Ihmisen tarve ystävyys-suhteiden solmimiseen korostuu juuri murrosiän aikana. Tämä selittyy etenkin oman erilaisuuden pohdinnasta ja yksinäjäämisen pelosta. (Räsänen 2004, 106.) Jos nuori ei saa pyrkimyksilleen lainkaan arvostusta tai tukea kavereidensa suunnalta, niin myöskään vanhempien antama kannustus ei pysty täysin kompensoimaan tätä puutetta. Ikätoverien antaman palautteen voimaan suhteutettuna nuori voi esittää vanhempien reaktioiden olevan yhdentekeviä. (Sinkkonen 2010, 57.)

Ihmisen eri elämänvaiheissa ystävät saavat erilaisen merkityksen. Tämä näkyy etenkin siinä, miten ystäviin pidetään yhteyttä. Nuoruuden ystävyys-suhteet ja vertaisryhmät muodostuivat aiempaa merkittävämmiksi 1980- ja 1990-luvuilta alkaen. 2000-luvun Suomessa alle 20-vuotiaiden nuorten ja heitä vanhempien ihmisten yhteydenpito ystäviinsä ovat muodostuneet keskenään hyvin erilaisiksi. Ystävyys-suhteiden ylläpitäminen on merkki siitä, että ihmiset haluavat keskittyä tärkeinä pitämiinsä asioihin. Alle 20-vuotiaiden keskuudessa yhteydenpito ystäviin on edelleen erittäin tiivistä. Nuorille ystävät näyttävät varsin merkittä-

vinä ja jopa välttämättöminä aikuisidentiteetin rakentamista silmällä pitäen. (Melkas 2009, 36, 47.)

Nuoren sosiaalistumisen kannalta olennaisia malleja antavat nuoren kaverit, vanhemmat, koulu ja media (Mikkola & Räikkä 2015, 179). Nuoren ikätoverien testin alle joutuvat sekä mielipiteet, hiustyyli, vaatteet, seurustelu, lempielokuvat ja -pelit, musiikkimieltymykset että koulunkäynti ja opettajat (Sinkkonen 2010, 57). Nuoren elämässä ovat tärkeässä asemassa perheen ja vanhempien ohella niin nuoren kaverit kuin myös harrastukset. Tästä huolimatta perhe ja omat vanhemmat eivät välttämättä saa nuoren suunnalta kovinkaan suurta huomiota. (Huttunen 2015, 23.)

3.2 Nuoren suhde aikuisiin

Osa nuorista liikkuu elämässään itsenäisyyden ja riippuvuuden välillä. Nuoret tuntuvat vaativan itseltään täydellisyyttä, kun taas jossain tilanteessa he saattavat tukeutua voimakkaasti vanhempiinsa sekä tarvita huolenpitoa ja huomiota. Nuoret eivät välttämättä välitä aikuisten esittämistä rajoituksista ja vaatimuksista, vaan suorastaan inhoavat niitä ja protestoivat niitä vastaan. (Sinkkonen 2010, 54.) Nuoruutta on perinteisesti totuttu pitämään jaksona, jonka myötä nuori itsenäistyy ja irrottautuu vanhemmistaan (Sinkkonen 2010, 50). Nuoren minä-kokemus on usein vähemmän tai enemmän hajanainen. Nuori voi esimerkiksi mitätöidä hänelle itselleen tärkeää henkilöä, mutta hetken kuluttua taas jatkaa suhdetta samaan tapaan kuin aiemmin. Tällöin aikuinen on toiminut nuoren näkökulmasta henkilönä, jota kohtaan nuori on saanut osoittaa omia tunteitaan, joita hänen on ollut mahdollisesti itse vaikea sietää. (Niemistö 2004, 80.)

Nuoret tarvitsevat elämässään aikuisilta tukea etenkin ymmärtäjän ja lujan, mutta lämpimän, heidän ehkä hieman yltiöpäisiäkin pyrkimyksiään vastustajan rooleissa (Sinkkonen 2010, 53). Nuoret eivät välttämättä hyväksy heille asetettuja rajoja, vaikka ne olisikin asetettu oikeasti heidän turvakseen. Aikuisen tehtävään kuuluu vastauksien antaminen nuorille heidän ohjaamiseen ja suojaamiseen. Nuorta koskettavat ilot, riemun aiheet, huolet, ahdistukset ja petty-

mykset voivat tuntua aikuisesta mitättömiltä. Aikuisen tulee kuitenkin suhtautua nuoren tunteisiin ja ajatuksiin asiallisen vakavasti. Aikuisen näkökulmasta pienet asiat voivat olla nuorelle varsin suuria. Nuori on kehityksensä osalta keskeneräinen, eikä hän ole vielä täysin saavuttanut omaa itsenäisyyttään ja kypsyneisyyttään. (Määttä 2007, 223.) Pienimuotoisesta kapinoinnistaan huolimatta nuorten toiveena on, etteivät aikuiset jätä heitä liian varhain oman onnensa nojaan, vaan olisivat heidän rinnallaan (Sinkkonen 2010, 50).

Nuorten kanssa myös aikuisten on mukavaa olla vuorovaikutuksessa, ja silloin tällöin he voivat lisäksi yhdessä päästä uppoutumaan varsin syvällisiin keskusteluihin etenkin moraalisiin, eettisiin ja uskonnollisiin kysymyksiin liittyen (Sinkkonen 2010, 53). Niillä ihmisillä, jotka elävät nuoren kanssa, on suuri vastuu nuoren hyvinvoinnista ja elämän perustasta. Näitä ihmisiä ovat niin nuoren vanhemmat, muut kasvattajat, opettajat kuin myös nuoren kaverit. Lisäksi yhteisössä vallitsevat ilmiöt, kuten yhteiskunnan ihanteet ja arvot, media sekä nuorisokulttuuri, vaikuttavat vahvasti nuoren kasvuun. (Määttä 2007, 221.)

Vastuuseen kasvaminen kuuluu jokaisen nuoren kasvuprosessiin, ja tässä kasvussa vanhemmilla ja muilla aikuisilla on tärkeä myötävaikutuksensa. Nuoren kasvu ja kehitys luovat hämmennystä sekä nuorella itsessään että hänen vanhemmissaan. Nuoren kasvu ei ole luonteeltaan suoraviivaista, vaan toisinaan se tuntuu kulkevan ikään kuin kaksi askelta eteen ja yhden taakse päin. Nuori voi esimerkiksi ajatuksillaan ja teoillaan osoittaa olevansa aikuismainen ja kypsä, mutta toisessa tilanteessa käyttäytyä lapsellisesti ja ikänsä suhteen epäkypsästi. (Huttunen 2015, 14.) Nuoren mielen on tapana vaihtua mentäessä hetkestä seuraavaan, eikä nuori oikeastaan välttämättä itsekään tiedä, mitä hän tahtoo ja mikä hänen on. Tällöin aikuisen perimmäiseksi tehtäväksi jää nuoren lähellä oleminen ja sen vakuuttaminen nuorelle, että tästä selvitään kyllä, eikä ole mitään suurta hätää. (Sinkkonen 2010, 55.)

3.3 Vapaa-aika ja nuoruus

Vapaa-aika on itsestään selvä osa ihmisen arkea. Jokaisella ihmisellä on omat kokemuksensa siitä. Talouden rakenteiden ja ihmisten arkielämän muuttumisen myötä vapaa-ajasta on tullut yhä merkittävämpää. (Liikkanen 2009, 7.) Lasten ja nuorten näkökulmasta katsottuna vapaa-aika ei ole käsitteenä aivan yhtä selkeä kuin aikuisilla. Jonkun nuoren silmin vapaa-aika saattaa näyttää jopa työltä esimerkiksi aktiivisen harrastamisen vuoksi. Tilanne voi olla tämä, vaikka nuoren vapaa-aika ymmärretäänkin hänen viettämäkseen ajaksi koulun tai mahdollisesti myös työelämän ulkopuolella. (Helve 2009, 250.)

Vapaa-ajan merkityksessä on tapahtunut merkittäviä muutoksia ajan myötä. Nykypäivän hektisessä ja kilpailua korostavassa yhteiskunnassa vapaa-aika voi pitkälti keskittyä irrottautumiseen kiireestä ja pakoista. Teollistumisen ja palkkatyön lisääntymisen vaikutuksesta vapaa-aikaa alettiin tarkastella ennen kaikkea työtä vasten: se täyttää työn ulkopuolelle jäävän ajan. Nykynuorten näkökulmasta vapaa-ajalla tarkoitetaan etenkin koulun ulkopuolelle jäävää tilaa ja aikaa. Aikaisempien sukupolvien kohdalla koulunkäynti liittyi sen sijaan vapautteen pelto- tai tehdastyöstä ja mahdollisuuden sosiaaliseen nousuun. Koulunkäyntiä maailmanlaajuisesti tarkasteltaessa ymmärretään se usein mahdollisuuksia luovaksi ja vapauttavaksi seikaksi. Kaiken kaikkiaan vapaa-ajan ja koulutuksen merkitykset sekä niiden välinen suhde voidaan todeta paikkaan, aikaan ja sukupolviin sidotuiksi asioiksi. (Määttä & Tolonen 2011, 5.)

2000-luvulla elävien ihmisten näkökulmasta vapaa-aika ei ole enää ainoastaan arjen ajallinen rytmittäjä, vaan se on muodostunut erityiseksi laadulliseksi elementiksi, joka voi liittyä mihin tahansa hetkeen ihmisen arkielämässä (Liikkanen 2009, 9). 2000-luvulla myös nuorten elämänpiiri ja vapaa-ajan ympäristöt ovat saaneet osakseen suuria muutoksia. Nuorten vapaa-ajan vieton eri näyttämöitä löytyy nykyään kaikkialta. Lisäksi Internet tarjoaa nuorille uusia paikkoja oman identiteetin muodostamiseen ja uudenlaisen sosiaalisen pääoman kokoamiseen. (Helve 2009, 268.)

Ihmisten vapaa-aikaan liittyvissä käytännöissä voidaan havaita sekä erilaistumista että yksilöllistymistä. Vaikka ihmiset tutkiskelevat elämäänsä yhä enenevässä määrin yksityisesti ja omien, persoonallisten valintojensa näkökulmasta, niin valintojen tekeminen näyttää yhä enemmän samanlaiselta. Ihmiset vaikuttavat olevan yksilöllisesti yhä suuremmissa määrin samanlaisia. Siitä huolimatta, että ihmisten valinnoissa tapahtuu muutoksia, niin näiden muutosten rinnalta löytyy myös tiettyä pysyvyyttä. Tämä pysyvyys näkyy hyvin muun muassa sukupuolten arvostus-, tyyli- ja toimintatapaeroissa. (Liikkanen 2009, 16.)

Nuorten vapaa-ajan viettotapoja on perinteisesti tarkasteltu siitä näkökulmasta, mitä he harrastavat. Tähän kuuluvat sekä nuorten itse valitsemat vapaa-ajan aktiviteetit joko kavereiden kanssa tai yksinään että harrastukset, joiden pariin vanhemmat ovat nuorensa johdattaneet. Aktiivisen harrastamisen ohella nuorten vapaa-aika näyttäytyy myös passiivisena oleiluna eli aikana, jolloin nuorten ei tarvitse tehdä mitään. Tällöin nuoret voivat esimerkiksi katsoa televisiota, nukkua tai hoitaa arkipäivään kuuluvia asioita sen kummemmin miettimättä tekemisiään. Ystävät, koti ja perhe ovat nuorelle yksi merkittävimmistä vapaa-aikaan kuuluvista ulottuvuuksista. (Helve 2009, 250, 254).

Nuorten sosiaaliset suhteet ja henkilökohtaiset ominaisuudet ovat keskeisiä tekijöitä siinä, kun nuoret tekevät valintoja vapaa-ajan viettotapansa suhteen. Nuoren yksilöllisillä harrastuksilla voi olla vaikutusta nuoren hyvinvointiin ja onnellisuuteen sekä koulutukseen liittyviin valintoihin ja työuraan. Toisaalta vapaa-aikaa koskevat valinnat voivat edistää myös nuorten syrjäytymistä. Jos nuori harrastaa paljon ja viettää muutenkin aktiivista vapaa-aikaa, hän saa tukea identiteettinsä rakentamista varten sekä sosiaalisia ja kulttuurisia taitoja. Nuorten vapaa-ajan viettoa varten varatut paikat, mahdollisuudet ja annettu ohjaus ovat merkittäviä tekijöitä siinä suhteessa, että vaikutetaanko nuorten aikuistumiseen myönteisesti vai kielteisesti. (Helve 2009, 252.)

Vapaa-ajan viettotavat ovat nuorten näkökulmasta erityisen tärkeitä. Tähän on olemassa monia eri syitä, mutta vapaa-ajan viettotavoilla on ainakin vaikutusta oman identiteetin muodostamiseen, sukupuoli-identiteetin rakentamiseen, ystävyyssuhteiden luomiseen ja verkostoitumiseen, oman maailmankuvan ja arvo-

maailman luomiseen sekä aikuistumiseen ja vanhemmista irrottautumiseen. Vapaa-ajan viettotavat ovat usein sidoksissa joihinkin tiettyihin normeihin, arvomaailmaan ja elämäntapaan. Tästä huolimatta nuori voi yleensä itse aina tehdä sen valinnan, mihin vapaa-aikansa käyttää, mitä kulttuurisia ilmiöitä seuraa ja minkä harrastusten parissa aikaansa viettää. Nuorten asenteilla ja arvostuksilla on vaikutusta myös heidän mieltymyksiinsä ja elämäntyyliihinsä. Lisäksi nuorten mieltymykset näyttävät omalta osaltaan vaikuttavan heidän vapaa-ajan viettotapoihinsa. (Helve 2009, 252-253.)

Oman perheen tärkeydestä huolimatta vapaa-aika vaikuttaa olevan nuorille varsin merkityksellistä. Nuoret luovat itsenäistymisvaiheensa aikana ihmissuhteita oman perheensä ulkopuolella, kokeilevat eri identiteettejä ja erilaisia tapoja toimia sekä hankkivat taitoja, joita he tarvitsevat itsenäistä elämäänsä varten. Suhteiden luomisen ja erilaisen kokeilun keskeisenä kenttänä toimii juuri nuorten vapaa-aika. Kaupunkikulttuurin syntyminen on omalta osaltaan levittänyt nuorten hengauksen ja vapaa-ajan kulttuurisia paikkoja. Lisäksi identiteetin muokkaamisen tärkeänä paikkana toimiva sosiaalinen media on tuonut uusia piirteitä nuorten vapaa-aikaan. (Määttä & Tolonen 2011, 6.) Internet tarjoaa siis nuorille uusia paikkoja sekä oman identiteetin muodostamiseen että uudenlaisen sosiaalisen pääoman kokoamiseen. Nuorten vapaa-aikaa on alkanut täyttää uudella tavalla myös multimediamarkkinat ja -kulttuurit (Helve 2009, 268-269).

Vapaa-ajan arvostus on kasvanut kaikkien ikäryhmien keskuudessa, ja vapaa-aikaan kohdistuu myös suuret odotukset (Määttä & Tolonen 2011, 5). Omalta osaltaan vapaa-ajan tärkeyden puolesta puhuu myös se, että vapaa-aika on lisääntynyt (Liikkanen 2009, 8). Vapaa-aikaan liittyy erityisenä painotuksena ihmisten halu harrastaa sekä viettää aikaa perheen ja ystävien kanssa. Vapaa-aikaan kuuluvalla toiminnalla on merkitystä etenkin identiteetin rakentamisen suhteen, mikä koetaan nuorten kannalta tärkeäksi seikaksi heidän ollessaan siirtymävaiheessa kohti aikuisuutta. Nuorten näkökulmasta vapaa-aika näyttäytyy usein myönteisessä valossa, sillä vapaa-ajalla tarkoitetaan omaa aikaa ja vapautta, itse valittua seuraa ja tekemistä sekä virkistymistä koulusta ja työstä. (Määttä & Tolonen 2011, 5.)

4 KIRKON NUORISOTYÖ

4.1 Mitä nuorisotyö on?

Kysymykseen siitä, mitä nuorisotyö on, ei näytä olevan yhtä selkeää ja vakiintunutta vastausta. Nuorisotyönohjaaja voi omalta osaltaan vastata kysymykseen käytännön työnsä pohjalta: teen työtäni näin, kohtaan nuoria näin ja rajaan työaikaani näin. Nuorisotyön järjestäjän eli esimerkiksi kunnan tai seurakunnan vastauksessa voivat sen sijaan painottua työhön varatut resurssit ja työllä haluttavat tulokset. Kolmantena vastauksena kysymykseen toimii tutkijan havaintojensa ja tulkintojensa perusteella aikaan saama malli. (Kiilakoski 2015a, 15.)

Ammatillisella nuorisotyöllä on oma poliittinen päällystakkinsa. Nuorisotyöllä on omaan historiaansa liittyvä painolasti, joka osaltaan aiheuttaa hämmennystä nuorisotyön hahmottamisen suhteen. Tiedostamalla ja tunnistamalla historiaansa nuorisotyö pystyy jo keventämään päällystakkiaan. (Soanjärvi 2011, 131.) Kysymys nuorisotyön tehtävistä näyttää olevan erottamaton osa niin nuorisotyön käytäntöjä kuin myös teoriaa (Nieminen 2008, 21).

Nuorisotyössä on tärkeässä asemassa nuorten ja heidän kulttuuriensa ja toimintatapojensa ymmärtäminen. Nuorisotyön tehtävänä on tasapainoilla niin nuorten, erilaisten sidosryhmien kuin myös nuorisotyön järjestämisestä vastaavien taustaorganisaatioiden välissä. Tästä huolimatta nuoret katsovat, että asioita tulisi muistaa tarkastella myös heidän näkökulmastaan. (Gretschel 2011, 9.) 2010-luvun Suomessa nuorisotyö on sellaisessa vaiheessa, että pyrkimyksenä on aukaista työn luonnetta niin käsitteellisesti kuin myös teoreettisesti, jotta pystyttäisiin perustelemaan, miksi nuorisotyö on tärkeää toimintaa (Kiilakoski 2015a, 16).

Nuorisotyö on sisällöltään jännitteinen. Nuorisotyönohjaajaan kohdistuu samanaikaisesti odotus niin nuorten kontrollointiin, osallisuuteen kuin myös syrjäytymiseen vastaamiseen. Nuorisotyön menetelmien suhteen ohjaajan tulee ryhmien ohjaamisen ohella huomioida yhä suuremmissa määrin lisäksi yksittäisten nuor-

ten ohjaaminen. Ristiriitaisiin odotuksiin vastaaminen kohdistuu nuorisotyönohjaajaan monipuolisen osaamisen vaatimuksena. (Soanjärvi 2011, 131.) Nuorisotyön ytimeen kuuluu nuoren kokemus omasta arvostaan ja vapaudestaan. Tämä kokemus syntyy siitä, että nuori tulee kohdatuksi ja nähdyksi itsenään omassa tilassaan. Nuorisotyön keskiössä ei siis ole mikään menetelmä tai muoto, vaan siellä on ihminen itse. (Kiilakoski 2015c, 147-148.)

Jeffsin (Soanjärvi 2011, 99.) mukaan nuorisotyö on selkeästi tiettyä ikäkautta koskettava toimintaa, jonka nuorisotyönohjaajalle asettamat edellytykset ovat nuoruutta koskeva asiantuntijuus ja kyky toimia nuorten kanssa. Nuorisotyön on tapana toteutua ennen kaikkea ohjaajien ja nuorten välisissä vuorovaikutussuhteissa (Gretschel 2011, 8). Nuorisotyön ominaispiirteisiin kuuluu pyrkimys myötä kulkemiseen. Nuorisotyön tehtävänä ei ole tyrkyttää nuorille mitään, vaan jättää heille tilaa. Näin nuoret saavat olla osallisia omasta elämästään ja toimia itse. (Kiilakoski 2015b, 159.) Nuorten on mahdollista elää, kulkea ja toimia erilaisilla nuorisotyön kentillä. Näillä kentillä he kartuttavat itselleen kokemuksia, joilla on vaikutusta niin heidän arvostuksiinsa, ymmärrykseensä, tietoihinsa ja taitoihinsa kuin myös tulevaan toimintaansa. (Nieminen 2008, 21.)

Nuorisotyössä voidaan ajatella olevan kyse siitä kanssakäymisen taidosta, joka oli jo Jeesus Nasaretilaisella, mutta jota hänen seuraajansa voivat vielä opetella. Loppujen lopuksi nuorille näyttää olevan tärkeintä, että heitä osataan vain lähestyä ja heidän sallitaan lähestyä. Tämän toteutuessa nuoret antavat anteeksi niin itseään toistavat puheet, huonot opetusmenetelmät, omituiset mielipiteet kuin melkein pä minkä tahansa asian. (Köykkä 2005, 25.)

Kirkon nuorisotyössä on ratkaiseva merkitys sillä, missä määrin uskotaan nuorissa esiintyvään Jumalan kuvaan ja onnistutaan omalla olemuksella, äänensävyllä ja katseella vakuuttamaan, etteivät he ole vain kurinpidon, opettamisen tai julistamisen kohteita (Köykkä 2005, 25). Kiilakoski (2015a, 20.) näkee nuorisotyön luonteeseen kuuluvan niin aikuisen läsnäolon kuin myös nuorten vapaaehtoisuuden sitoutumisen toimintaan. Nämä asiat painottavat osaltaan oleilun, joutilaisuuden ja luottamuksellisuuden merkitystä nuorisotyössä. (Kiilakoski 2015a, 20.)

4.2 Nuorisotyönohjaaja kasvun tukena

Nuoruudessa tapahtuu kiintymyssuhteiden painopisteen siirtyminen omista vanhemmista kohti kodin ulkopuolisia ihmisiä. Kyseessä voi siis olla läheinen ystävä tai seurustelukumppani, mutta lisäksi useat nuoret etsivät lähelleen aikuisia, jotka voivat toimia mahdollisesti myös nuoren tunnelatauksien vastaanottajana. Tällaiseksi aikuiseksi nuorelle voi muodostua esimerkiksi opettaja, nuorisotyönohjaaja, rippileirin pappi tai urheiluvalmentaja. (Sinkkonen 2010, 93.)

Perheen ulkopuolinen aikuinen voi toimia nuorelle kasvuobjektina eli henkilönä, joka näyttää nuorelle jollain tavoin tietä kohti itsenäisempää elämää. Tällainen henkilö osoittaa usein aitoa kiinnostuneisuutta nuorta kohtaan, minkä ansiosta nuori pystyy luottamaan häneen. Nuori saattaa haluta tulla tämän aikuisen kaltaiseksi ja samaistua häneen. (Niemistö 2004, 84.) Kasvattajan tehtävänä on tukea lapsen ja nuoren itsetuntoa. Lapsuudessa ihmisen itsetunto riippuu pitkälti siitä, miten hänet kohdataan ja miten häntä kohdellaan. Sen sijaan nuoruudessa ihminen rakentaa itse omaa itsetuntoaan tekemällä omalta osaltaan maailmaa hieman paremmaksi paikaksi. Nuori voi valita oman tapansa käyttäytyä ja kohdata toisia ihmisiä siten, että hän pystyy sitä kautta myös itse arvostamaan itseään. Tällä viitataan siis omien, oikeaksi punnittujen arvojen mukaiseen toimimiseen ja siitä seuraavaan vankempaan itsetuntoon. (Möller 2009, 28–29.)

Nuoret eivät odota kasvuobjekteiltaan jännitystä, vaan etenkin luotettavuutta ja turvallisuutta. Nuoret kaipaavat ymmärryksen ja myötätunnon ohella järjestystä ja selkeyttä. Näiden asioiden toteutumisen kannalta itsetuntoa ja elämänkoke-musta omaava luotettava aikuinen on keskeisessä asemassa. Hän voi osoittaa olevansa sanojensa mittainen myös niissä tilanteissa, kun hän joutuu rajoittamaan nuoria heidän innostuksensa vuoksi. (Niemistö 2004, 85.) Kodin ulkopuolisen aikuisen nuorelle antamat rohkaisevat, ammatillisen asialliset ja toisinaan myös nuoren edesottamuksia kyseenalaistavat vastaukset ovat tärkeässä asemassa nuoren ahdistusten ja pelkojen rauhoittumisen suhteen (Sinkkonen 2010, 62).

Kasvuobjektina toimivan ohjaajan on tärkeää pitää kiinni sukupolvien välisestä kuilusta, koska nuori tarvitsee sitä omaa kasvuaan varten. Tasa-arvo ja kaverillisuus ovat tiettyyn rajaan asti eteenpäin kannustavia ja reiluja asioita, mutta nuoren ja aikuisen yhteistyön jatkuessa pidempään tulee ottaa huomioon, ettei nuori ole vielä aikuinen, eikä hänellä ole myöskään aikuisen kypsyyttä ja kokemusta. Eri sukupolvien välillä oleva kuilu auttaa nuorta kasvamaan omaa ikäänsä vastaavassa tahdissa. (Niemistö 2004, 86).

Seurakunnan nuorisotyönohjaaja voi rohkaista nuorta kulkemaan uskonnollisen ajattelun kehityksen tietä eteenpäin. Rippikoulun jälkeen nuoren voidaan ajatella ymmärtävän, että elämäntilanteiden vaihtumisen mukana myös ihmisen tekemät tulokset elämään ja Jumalaan liittyen muuttuvat. Kun nuori hahmottaa olevansa matkalla kohti aiempaa suurempaa luottamusta ja vapautta suhteessa Jumalaan, hän pystyy ammentamaan itselleen paljon enemmän myös kristinuskon rikkaasta sisällöstä. (Räsänen 2004, 113.) Perheen ulkopuolinen aikuinen voi toimia nuorelle merkittävänä suunnannäyttäjänä niin yksilöllisellä kuin myös koko ryhmän tasolla. Ohjaajana toimivasta aikuisesta voi muodostua nuorelle tärkeä samaistumiskohde, ja nuorella voi olla hyvin persoonallinen, kahdenkeskinen suhde hänen kanssaan. (Niemistö 2004, 93.)

Ammatillisen nuorisotyön toteuttamisesta vastaa alan koulutuksen saanut, palkallisessa työsuhteessa oleva nuorisotyönohjaaja (Soanjärvi 2011, 130). Nuorisotyönohjaaja toimii sekä nuorisotyön ammattilaisena että omana persoonanaan. Ammatillisuus on se voima, jolla nuorisotyönohjaaja työtään tekee. (Kiilakoski 2015c, 148.) Oman persoonansa kautta työntekijä tuo työhön mukanaan oman minuutensa ja tunteensa. Persoonallisen, ammatillisen kasvun perusta on henkilökohtaisessa eettis-ammattillisessa reflektoinnissa sekä itsensä ja oman työnsä kehittämisessä. Nuorisotyötä voi tehdä myös vapaaehtoisena, mutta tällöin työn perustana on vapaaehtoinen sitoutuminen (Soanjärvi 2011, 130–131).

Hyvä ohjaaja omaa tilannetajua ja kykenee myös muuntautumaan. Nuorten kanssa keskustellessaan hän antaa nuorille riittävässä määrin tilaa sekä aikaa puhumiseen ja osallistumiseen omassa tahdissa. Ohjaajan tehtävänä on tarvit-

taessa myös haastaa nuoria keskustelemaan ja pohtimaan eri asioita. (Hynynen 2009, 87). Ohjaajan vastuulliseen tehtävään kuuluu hyvän ilmapiirin pohjustaminen ja jokaisen lapsen tai nuoren kohtaaminen yksilönä ryhmässä (Nurmo 2009, 132).

Tosielämän tilanteissa nuorten kohtaaminen ongelmiseen voi useasta eri työntekijästä tuntua hyvin rankalta. Kohdatessaan nuoria omien ongelmiansa kanssa työntekijä joutuu aina kohtaamaan myös itsensä ja omaan elämäänsä kuuluneet kipeät kokemukset. Jos työntekijän oma elämä erilaisine kolhuineen ei ole eheytyntä riittävässä määrin, niin työntekijän on vaikeaa ottaa vastaan myöskään toisen ihmisen kipuja. Tällöin työntekijä ei pysty kuuntelemaan ihmistä aidosti, ja hän yrittää mitätöidä tai sivuuttaa toisen ihmisen ongelman omien kokemustensa perusteella. (Nurmo 2009, 136–137.)

Ohjaajana työskenneltäessä ei pidä tehdä oletuksia siitä, että ihmiset käyttäytyisivät joka kerralla aina samalla tavalla. Muutokset käyttäytymisessä ovat osa itse kunkin ihmisen elämää ja varsin tyypillisiä etenkin murrosikäisten nuorten keskuudessa. (Kantonen 2009, 142.) Kasvatustyötä tekevän ihmisen tulee ensin tuntee itsensä, jotta hän pystyy kohtaamaan nuoren. Aikuiselle on usein vaikeaa kohdata nuori mustavalkoisine maailmankuvineen ja muuttamishaluineen. Tämän päivän aikuiset ovat aikoinaan jo kukin omalla tavallaan muuttaneet tätä maailmaa. Yhteiskunnallisesti tarkasteltuna nuoret näyttävät olevan kohderyhmää niin ammattikasvattajille, päättäjille kuin myös järjestöille. (Nurmo 2009, 134.)

Nuorten näkökulmasta ohjaajan tärkeä tehtävä on se, että hän voi toimia heille terveenä aikuisena peilinä. Sen kautta nuoret haluavat saada palautetta ja näkökulmia suhteessa omiin ajatuksiinsa. (Kantonen 2009, 142.) Ohjaaja voi olla nuorille merkittävä, vaikkei hän siihen tietoisesti pyrkisikään. Vähäeleisyys, luottavuus ja se, ettei tee itsestään suurta numeroa ovat esimerkiksi sellaisia asioita, joiden myötä nuoret antavat itse ohjaajalle tämän tarvitseman merkityksen. (Niemistö 2004, 93.) Ohjaajan antama esimerkki on nuorille merkittävä ja tästä syystä ohjaajan on olennaisen tärkeää osoittaa olevansa myös itse aidosti kiinnostunut kaikista läsnä olevista nuorista. Ohjaajan läsnäolo edesauttaa par-

haiten sitä, että hän kuulee, mitä nuorilla on jaettavanaan tai kysyttävänä. Osoittamalla olevansa kiinnostunut siitä, mitä nuorilla on mielensä päällä, ohjaaja kohtelee kaikkia nuoria tasavertaisesti ja huolehtii, ettei kukaan nuori tuntisi oloaan ulkopuoliseksi. (Kantonen 2009, 144.)

4.3 Nuorisotyö kasvatuksena

Nuorisotyö pohjautuu nuorten kohtaamiseen ja kasvatukseen (Soanjärvi 2011, 130). Nuorisotyössä on kasvatuksen ohella kysymys erityisesti nuorten inhimillisestä kasvusta ympäröivän yhteiskunnan jäsenenä. Nuorisotyön perustehtäviin kuuluvat nuorten aktiivisen kansalaisuuden edistäminen ja sosiaalinen vahvistaminen. Nuorisotyö näyttäytyy siis etenkin nuorten aktiivisen kansalaisuuden ja nuorten syrjäytyneisyyden välissä tapahtuvaksi toiminnaksi. (Allianssi ry 2010, 45.) Nuoriin kohdistuvan kasvatuksen ydinajatuksia ovat hyvän itsetunnon rakentaminen ja turvallisten rajojen asettaminen. Selkeiden ja turvallisten rajojen lisäksi nuorelle on aivan yhtä tärkeää saada rohkaisua, onnistumisen kokemuksia ja kiitosta. (Määttä 2007, 222.)

Kasvatuksessa on ensisijaisesti kyse kohtaamisen taidosta. Kasvatuksen yhteydessä tapahtuu kahden ihmisen, kahden eri persoonan välinen aito kohtaaminen. Tässä mielessä kasvatusta on aivan eritasoisia eri minuuksien kohtaamista kuin arvokas läsnäolo ja kuunteleminen ylipäätään. (Purjo 2009, 63.) Nuoren kohtaamisen lisäksi nuorisotyönohjaajien tekemän kasvatustyön keskiöön kuuluu dialoginen suhde nuorisotyönohjaajan ja nuorison välillä (Soanjärvi 2011, 130). Nuoren aito kohtaaminen perustuu aitoon läsnäoloon, nuoren vakavasti ottamiseen ja kiinnostuksen osoittamiseen. Luottamus syntyy sen kautta, että ohjaaja on läsnä ja nuoren saatavilla. Luottamus luo pohjan ohjaajan ja nuoren keskinäiselle vuorovaikutukselle, joka näyttäytyy sekä kokemusten jakamisena että molemminpuolisena antamisena ja saamisena. Aito kohtaaminen on pohjimmiltaan olemista ihmisenä ihmiselle. (Hynynen 2009, 86.)

Nuorten kohtaamista ja kasvattamista voidaan verrata viherkasvien kasvatukseen. Viherkasvien kasvatuksessa olosuhteiden muuttamisella on erityisen tär-

keä asema, sillä kasvit eivät kasva repimällä niitä irti maasta. Olosuhteiden ollessa hyvät, kasvaminen tapahtuu itsestään. Myöskään nuorten kasvu ei tapahdu pakonomaisesti, vaan nuorten on annettava itse kasvaa. Nuorten kohdalla otollisiin kasvuolosuhteisiin sisältyy ihmisiä, aikuisuutta, kunnioittavaa vuorovaikutusta, ajatuksia ja erilaisia kokemuksia. (Kantonen 2009, 145.) Nuorille on tarpeen jatkuvasti tarjota heidän ikätasonsa mukaisia vaikuttamismahdollisuuksia sekä paikkoja harjoitella itseilmaisua ja vuorovaikutustaitoja. Tämän myötä he osaavat ja lisäksi myös uskaltavat tuoda omia ajatuksiaan julki. Omien tunteiden tunnistaminen ja niiden esille tuominen ovat merkittäviä taitoja hyvää elämää ja riskikäytöksen ehkäisemistä ajatellen. (Nurmo 2009, 133.)

Nuoren auttamisen kannalta kaikista olennaisimmat asiat ovat hänen tilanteensa ymmärtäminen ja se, että saadaan tietoa nuoren sisäisestä maailmasta. Tätä kautta löydetään parhaimmat ratkaisut nuoren auttamiseksi. (Sinkkonen 2010, 52.) Nuoret tarvitsevat aikuisten läsnäoloa enemmän kuin mitään muuta. Nuorilta näyttää kuitenkin puuttuvan heitä kuulevan korvan ohella myös heitä ymmärtävä katse. Elämän moninaisuuden ja kaoottisuuden tullessa elämässä vastaan nuorten on vaikeaa löytää ketään, jonka puoleen voisi kääntyä. Nuoren kasvu tapahtuu nopealla tahdilla ja tästä syystä nuoren voi olla haasteellista ymmärtää niin itseään kuin myöskin toisia ihmisiä. Nuoruudessa ihmiset pyrkivät osoittamaan vanhemmilleen pärjäävänsä jo omillaan, mutta tästä huolimatta nuorilla on tarve vanhemman ja aikuisen läsnäololle. (Hellsten 2009, 50.)

Ryhmien kanssa tehtävässä työssä on tärkeää antaa nuorille kokemuksia osallisuudesta. Nuorille voidaan tarjota vaikuttamisen paikkoja ja heitä voidaan opettaa osallisuuteen aikaisempaa enemmän. Nuorten osallistaminen ja mukaan ottaminen vaatii nuorten kanssa työskenteleviltä henkilöiltä enemmän neuvottelua ja suunnittelua kuin pelkästään ammattilaisvoimin toteutettu, ainakin jossain määrin rutinoitunut työ. (Nurmo 2009, 133, 135–136).

Nuorten terveen minäkuvan, elämänilon ja oman elämänhallinnan muodostumisen kannalta kiitoksella ja myönteisellä palautteella on perustava merkitys. Siksi kiitokselle ja myönteisen palautteen antamiselle on tärkeää etsiä jatkuvasti uusia mahdollisuuksia. Kehut ja kiitokset eivät kulu, eikä niiden teho pienene suu-

ressakaan käytössä. (Määttä 2007, 225.) Nuorten tulee saada kokea oman mielipiteensä olevan tasavertainen muiden kanssa. Sillä, että nuoret saavat rohkeutta seisoa muita vastaan, olla eri mieltä heidän kanssaan sekä haastaa ja vaatia perusteluja, autetaan nuoria selviämään myös monien haasteiden ja vaarojen yli. (Nurmo 2009, 133.)

Osalla nuorista on sellaisia kokemuksia, että he ikään kuin vain ajelehtivat kaikkien muiden joukossa, eivätkä saa oikein kosketusta aikuisiin. Toiset sen sijaan saavat aikuisilta pääasiassa vain negatiivista palautetta ja vaatimuksia omaa suoriutumistaan koskien. Lisäksi on toki niitäkin nuoria, jotka saavat aikuisilta kannustusta ja positiivista huomiota. Ihanteellisin tilanne olisi sellainen, että kukin nuori tulisi täydellisesti hyväksytyksi jonkun läheisen aikuisen toimesta ja saisi myös rakkautta osakseen. Näiden ohella jokaisen nuoren olisi hyvä saada arvostusta ja kannustusta pyrkiessään kohti hyvää aikuisuutta ja omien unelmien toteutumista. Matkalla aikuisuuteen luotettava tuki ja rohkaisevat sanat ovat kenelle tahansa nuorelle tarpeen, vaikka joku nuori saattaakin tarvita enemmän tukea kuin toinen. (Nurmo 2009, 121.)

Kirkon nuorisotyössä tulee tarttua ja jollain tavoin vastata itse kutakin ihmistä askarruttavaan jumalakysymykseen. Vastaaminen voi tapahtua myös kysymyksen tai yhteisen ihmettelyn muodossa. Uskoa ei siis tarvitse pyrkiä selittämään ja analysoimaan loppuun saakka, vaan voidaan lisäksi luottaa, että Jumala ohjaa kyllä omiaan. Tästä syystä voi unohtaa pelon siitä, että nuoret oppivat ajattelemaan jollain tavalla väärin, jos heille ei selitetä kaikkia asioita loppuun saakka. Näin nuoret saavat tilaa myös omille johtopäätöksilleen. (Köykkä 2005, 31.)

2010-luvun moniarvoisessa yhteiskunnassa tuntuu painottuneen se ajatus, että kasvatuksen kautta nuori saa eväitä oman arvomaailmansa etsimiseen ja rakentamiseen (Mikkola & Räikkä 2015, 179). Nuorille tulee antaa niin sanotusti eväitä mahdollisten pahojen päivien varalle. Elämä on luonteeltaan epävarmaa, mutta siitä huolimatta elämään kuuluu väistämättä myös se, että ihmiset eivät lakkaa kuolemasta. Nuorilla on tärkeää olla jotain, mihin tarttua, kun esimerkiksi omat vanhemmat ovat joutuneet sairastuneelle, oma kaveri menettää liikenne-

onnettomuudessa henkensä tai kuulee koululääkärin tarkastuksessa olevansa itse nuoresta iästä huolimatta vakavasti sairaana. (Köykkä 2005, 33.)

4.4 Nuortentoiminta ja nuortentila

Seurakunnan viikkotoiminnassa on tärkeää huomioida ihmisten luonnolliset elämän polut. Näin aika ja paikka osuvat paremmin kohdalleen, ja ihmiset ehtivät osallistumaan myös seurakunnan toimintaan. Ihmisellä on tapana tehdä asioita satunnaisesti tai vaihtoehtoisesti esimerkiksi kerran vuorokaudessa, viikossa tai vuodessa. Nuorilla säännölliset harrastukset muodostavat koulunkäynnin ohella merkittävän osan viikkorytmistä. Seurakunnan nuortentoiminnan pitää mukautua muiden viikonpäivien mukaan, jotta nuori pystyy osallistumaan toimintaan. Viikonpäivien toistuessa ainakin jossain määrin säännönmukaisesti nuori oppii muistamaan eri iltoina olevat menemisensä. Näin menemiset muodostuvat nuorelle viikoittaiseksi tavaksi, joka vahvistaa itse itseään. (Köykkä 2014, 63, 69.) Nuorteniltoihin liittyvän informaation jakamisen suhteen nuorten keskinäinen tiedottaminen toimii tärkeimpänä ja tehokkaimpana kanavana (Huovinen 2010, 2).

Toisten nuorten esimerkillä on suuri merkitys siinä, että yksittäinen nuori tulee mukaan seurakunnan nuortentoimintaan. Nuorten toiveena on päästä seurakunnan toiminnassa osaksi yhteisöä ja välttyä syrjinnältä. Toisten nuorten kanssa muodostettu yhteisö on nuorelle se paikka, jossa hän haluaa valita vapaasti, keskustella ja toimia. (Kojo 2015, 2.) Nuorten vahva yhteenkuuluvuuden tunne onkin yksi merkittävimmistä tekijöistä nuorten toimintaan osallistumisen kannalta (Huovinen 2010, 2).

Lisäksi varsin merkittävä syy nuortentoimintaan osallistumiseen on nuorten kokemus siitä, että he ovat tervetulleita mukaan toimintaan ja heidät hyväksytään omina itsenään. Rippikoulun jälkeinen seurakunnan nuortentoimintaan osallistumattomuus näyttää selittyvän ainakin sillä, että nuoret haluavat käyttää aikansa mieluummin johonkin muuhun kuin kyseiseen toimintaan osallistumiseen.

Pääasiassa nuoret kokevat kuitenkin seurakunnan nuortentoiminnan hyväksi ja heille itselleen tärkeäksi. (Myllymäki 2015, 2.)

Seurakunnan nuortentoiminnan on hyvä toteutua viikosta toiseen samassa paikassa ja samaan aikaan. Viikoittainen sitoutuminen saattaa aiheuttaa työntekijöissä ahdistusta. Työntekijät saattavat kokea tarvitsevansa hengähdystaukoja, eivätkä esimerkiksi koeviikosta ahdistuneet nuoret jaksaa myöskään itse tulla aina nuorteniltaan. Säännöllisyys seurakunnan nuorten toiminnassa on kuitenkin olennaisen tärkeää. Siksi elämään voidaan hakea helpotusta muilla keinoin. Esimerkiksi illan ohjelman ei tarvitse olla aina yhtä raskas tai jonkin isoskoulutuskerran ainoa sisältö voi olla nuorten ehtoolliskirkko. (Köykkä 2014, 70.)

Seurakunnan nuorten toiminnassa on olennaisessa asemassa hyvä ilmapiiri. On tärkeää tunnustaa se, että useat nuoret ovat ajaneet itsensä tiukalle koulujensa ja harrastustensa kanssa. Seurakunnan nuorten toiminnan tarkoituksena on siksi pikemminkin lievittää nuorten ahdistusta kuin yrittää lisätä sitä. (Köykkä 2014, 59, 63.) Esimerkiksi kolmen vuoden ajan nuortentilalla käyvän nuoren kanssa työskentelyssä on pohjimmiltaan kyse paljon suuremmasta kuin vain oleilusta ja erilaisesta tekemisestä. Tällä viitataan nuoren tukemiseen, sosiaaliseen vahvistamiseen tai yksinkertaisesti ilmaistuna kasvatukseen nuoren kanssa eläen ja vierellä kulkien. Yksittäisen nuoren kohtaamisen ohella nuorten ryhmien kanssa työskentelyllä on nuorisotyössä oma painotuksensa. (Kiilakoski 2015a, 23.)

Nuortentilan keskeinen sijainti koetaan nuorten keskuudessa mielekkäänä asiana. Keskeinen sijainti madaltaa kynnystä nuortentilalle tulemiseen. (Adeola & Hakkarainen 2014, 2.) Nuoret tulevat seurakuntien nuortentiloille ennen kaikkea tapaamaan kavereitaan (Kumpulainen 2015, 3). Nuoret viettävätkin nuortentiloissa paljon aikaa sosiaalisessa kanssakäymisessä (Adeola & Hakkarainen 2014, 2). Lisäksi nuortentilojen ohjaajat ja nuortentiloilla järjestettävä toiminta ovat syitä nuortentiloilla käymiseen (Kumpulainen 2015, 3). Nuoret kokevat työntekijöiden läsnäolon nuortenilloissa ennen kaikkea hyväksi asiaksi (Huovinen 2010, 2).

Nuoret kokevat seurakuntien nuortentilojen vahvuudeksi sen, että siellä jokainen saa olla oma itsensä (Kumpulainen 2015, 3). Nuortentila voi parhaimmillaan tukea nuorten keskinäisiä kohtaamisia, vertaissuhteiden muodostumista ja omaehtoista toimintaa. Nuortentilassa järjestettävään toimintaan osallistuminen vahvistaa nuorten kokemuksia yhteisöllisyydestä ja osallisuudesta. (Adeola & Hakkarainen 2014, 2.) Kavereiden läsnäolo nuortenilloissa on nuorten näkökulmasta suuressa roolissa (Huovinen 2010, 2).

Nuoret vaikuttavat viihtyvän seurakuntien nuortentiloilla hyvin, vaikkakin nuorten vaikuttamismahdollisuuksia nuortentiloilla olisi tarpeellista kehittää (Kumpulainen 2015, 3). Nuorille järjestettäviä palveluja ja nuortentoimintaa voidaan kehittää aiempaa paremmaksi yhteistyössä nuorten kanssa ja heiltä saatavan palautteen perusteella (Gretschel 2011, 9). Jos nuoret osallistuvat seurakunnan nuortentilan ja -toiminnan suunnitteluun ja kehittämiseen, niin nuortentila tuntuu nuorista enemmän omalta (Adeola & Hakkarainen 2014, 2). Nuorten ottaminen toiminnan suunnitteluun ja toteutukseen mukaan edistää heidän osallistumistaan toimintaan ja luo heille kokemuksia osallisuudesta (Huovinen 2010, 2).

Nuorten toiminnasta vastaavilla työntekijöillä ja nuorilla itsellään on nuortentilan suhteen valtaa ainakin siinä, miltä nuortentila näyttää. Seinien väri ja kalusteet on voitu päättää yhdessä nuorten kanssa. Nuortentilaa on hyödyllistä kalustaa ainakin jossain määrin siihen tyyliin, että joku asuisi siellä. Siksi nuortentila voi olla kodinomainen. Nuorten voi olla helpompi tykättyä nuortentilaan, mikäli unohdetaan, ettei se ole julkinen tila tai ei ainakaan korosteta tilan olevan julkinen. Erilaiset käytettävissä olevat pelit, jonkinlainen tarjoilunurkkaus ja sohvat, joille voi asettua haluamallaan tavalla, luovat ihan omanlaisensa tunnelman nuortentilaan. (Köykkä 2014, 64-66.)

Oleilu on nuorille varsin yleistä ja nuorten mielestä myöskään tilan varusteluineen ei tarvitse olla kovin erikoinen. Nuortentilan kodikkuus vaikuttaa olevan nuorille tärkeää, ja useat nuoret saattavatkin kokea nuortentilan ikään kuin toiseksi kodikseen. (Adeola & Hakkarainen 2014, 2.) Nuortentilan seinillä olevista rippileirien konfirmaatiokuvista ja muista valokuvista muodostuu sellainen vaikutelma, että tämä on minun, tämä on meidän paikka. Tuttujen tilojen lisäksi

tutut ja turvalliset ohjaajat ovat suuressa asemassa luomassa nuortentilaan sel-
laista ilmapiiriä, johon nuoret leimautuvat ja jonka he voivat tuntea omakseen.
Ihmisten yhdessäolo synnyttää yhteisöllisyyttä heidän välilleen. Seurakunnan
nuortentoiminnan viikoittaiset kokoontumiset tukevat vahvasti sitä, että nuoret
pystyvät tutustumaan toisiinsa. (Köykkä 2014, 66, 71-72.)

5 KVANTITATIIVINEN TUTKIMUS

5.1 Tutkimuksen tarkoitus

Tutkimuksen tarkoituksena on tutkia Töölön seurakunnan nuortentoimintaan osallistuvien nuorten kokemuksia nuortentila Kerhiksestä ja siellä järjestettävää nuortentoiminnasta. Tutkimuksen tarkoituksen mukaisesti opinnäytetyön tutkimusongelmat rajattiin seuraaviksi tutkimuskysymyksiksi:

1. Millaiseksi Töölön seurakunnan nuortentoimintaan osallistuvat nuoret kokevat kyseisen toiminnan?
2. Mikä on Töölön seurakunnan nuortentoiminnan merkitys siihen osallistuville nuorille?
3. Millaiseksi Töölön seurakunnan nuortentoiminnassa mukana olevat nuoret kokevat nuortentila Kerhiksen?

Näitä kysymyksiä tutkimalla oli tarkoitus saada selville, millaiseksi nuoret kokevat seurakunnan nuortentoiminnan ja -tilan. Tutkimuksen tulokset voivat osoittaa, miksi nuorten parissa tehtävä työ on merkittävää ja miksi siihen kannattaa panostaa myös tulevaisuudessa. Tutkimustuloksia tullaan käyttämään Töölön seurakunnan nuortentoiminnan kehittämisen ja toteuttamisen tukena.

5.2 Kvantitatiivinen tutkimusote

Tutkimuksen metodinen lähestymistapa on kvantitatiivinen eli määrällinen. Tutkimuksen teoreettiseksi lähestymistavaksi valittiin määrällinen tutkimus, koska tutkimuksen tarkoituksena ei ollut hahmottaa uutta ilmiötä. Paras työväline uuden ilmiön hahmottamiseksi on määrällisen tutkimuksen sijaan laadullinen tutkimus (Kananen 2008, 10). Kvantitatiivisen eli määrällisen tutkimuksen tarkoituksena on hankkia tutkittavista asioista sellaista tietoa, joka on yleistettävissä siihen perusjoukkoon, josta tutkimuksen otos on muodostettu (Virtuaaliammatti- korkeakoulu 2007).

Kvantitatiivisessa tutkimuksessa kysytään tutkittavaa ilmiötä edustavalta pieneltä joukolta tutkimusongelman kannalta keskeisiä kysymyksiä. Tehtävien mittausten määrä on kvantitatiivisessa tutkimuksessa suurempi kuin kvalitatiivisessa tutkimuksessa. Mittauksia tehdään kvantitatiivisessa tutkimuksessa useita kymmeniä tutkimuksen luotettavuuden takaamiseksi. Kvantitatiivisen tutkimuksen tekeminen on mahdollista vasta sitten, kun tutkittava ilmiö on täsmennetty riittävässä määrin. Tutkittavan ilmiön määrittämistä ohjaa se, että ilmiötä pitää pystyä mittaamaan kvantitatiivisen tutkimuksen menetelmien avulla. (Kananen 2008, 10.)

Kvantitatiivisen tutkimuksen virhemahdollisuudet piilevät erityisesti edustavan otoksen valinnassa tutkimuksen kohderyhmäksi. Tutkimukseen valittavan joukon tulisi kokonaisuudessaan peilata tutkimuksen perusjoukkoa tai olla pienoiskuva siitä. Opinnäytetyössä tulee huomioida myös koko työn luotettavuus. Mahdollisten virhelähteiden suuren määrän vuoksi tutkimus ei välttämättä onnistu aivan täydellisesti, mutta luotettavuuteen liittyvien kysymysten käsittelyllä voidaan osoittaa, että ne on otettu huomioon tutkimuksessa. (Kananen 2008, 13.)

5.3 Tutkimuksen kohderyhmä

Tutkimuksen kohderyhmään kuuluivat Töölön seurakunnan nuortentoimintaan osallistuvat nuoret ja seurakunnan isoskoulutuksessa mukana olevat nuoret. Kohderyhmän koko oli 70 nuorta. Tutkimus toteutettiin kyselylomakkeella, ja se annettiin täytettäväksi Töölön seurakunnan nuortentoimintaan osallistuville nuorille ja isoskoulutuksessa mukana oleville nuorille nuorisotyönohjaajan kanssa sovitulla tavalla nuorteniltojen yhteydessä ja isoskoulutusleirillä syksyllä 2016.

Vaikka tämä tutkimus oli luonteeltaan kvantitatiivinen, niin tässä tutkimuksessa perusjoukosta ei otettu varsinaista otosta. Kyselyyn vastasivat Töölön seurakunnan nuortentila Kerhiksellä käyvät nuoret ja isoskoulutuksessa mukana olevat nuoret oman päätöksensä mukaisesti nuorteniltojen ja isoskoulutusleirin yhteydessä. Kyselyyn vastaajia oli yhteensä 61 nuorta. Siihen, missä määrin

kyselyyn vastanneiden seurakunnan toimintaan osallistuvien nuorten voidaan ajatella edustavan tutkimuksen koko perusjoukkoa, palataan myöhemmin luotettavuuden pohdinnan yhteydessä.

Hirsjärven (2008, 175.) mukaan ottamalla edustava otos tutkimuksen perusjoukosta pyritään siihen, että saadut tulokset voidaan yleistää koskemaan koko perusjoukkoa. Otoksen ottamiseen perustuvassa tutkimuksessa on siis tarkoituksena tehdä päätelmiä siitä perusjoukosta, josta otos on muodostettu. Vilkka (2007, 17) näkee yhteyden siinä välillä, että mitä suurempi otos on, niin sitä paremmin otoksen voidaan ajatella edustavan keskimääräistä mielipidettä, kokemusta tai asennetta tutkittavaan asiaan liittyen koko perusjoukossa. Loppujen lopuksi otoksen koko ei kuitenkaan ole niin tärkeä asia, vaan ennen kaikkea merkitystä on otoksen edustavuudella eli sillä, että otos edustaa tutkittavaa perusjoukkoa.

5.4 Aineiston keruu

Tutkimuksen aineisto kerättiin kohderyhmään kuuluvilta nuorilta kyselylomakkeella loka-marraskuussa 2016. Aineiston keruussa käytetty kyselylomake on tämän tutkimuksen liitteenä. Aineisto kerättiin Töölön seurakunnan nuortentila Kerhiksellä käyville nuorilta nuorteniltojen yhteydessä. Aineiston keruupaikkana oli siis vanha Kerhis, joka sijaitsee Töölöntorin vieressä, osoitteessa Tykistökatu 8. Lisäksi aineistoa kerättiin Töölön seurakunnan isoskoulutuksessa mukana olevilta nuorilta syksyllä 2016 Kellokosken Juhlatalolla pidetyn isoskoulutusleirin yhteydessä. Aineiston keruun ajankohdasta ja toteutustavasta sopiakseni olin yhteydessä Töölön seurakunnan nuorisotyönohjaajaan.

Tutkimuksessa käytettävä aineiston keruumenetelmä oli kysely. Hirsjärven (2008, 188) mukaan kysely on keskeinen survey-tutkimuksen menetelmä. Termillä survey viitataan sellaisiin havainnoinnin, haastattelun ja kyselyn muotoihin, joissa aineiston keruu on standardoitua ja aineisto kerätään perusjoukosta muodostettuun otokseen kuuluvilta henkilöiltä. Termillä standardoituus tarkoite-

taan sitä, että samaa asiaa kysytään yhdeltä kyselyyn vastaajalta aivan samalla tavoin kuin kaikilta muilta kyselyyn vastaajilta.

Aineiston keruumenetelmäksi valittiin kyselylomakkeen muodossa toteutettava kyselytutkimus, koska kyselylomakkeella ajateltiin voitavan parhaiten saada vastauksia tutkimuskysymyksiin. Kyselylomakkeen valintaa aineiston keruumenetelmäksi tuki myös se, etteivät kyselyyn vastaaminen ja varsinaisen lomakkeen täyttäminen vaatineet nuorilta suurta ponnistusta. Tämän johdosta kynnys vastata kyselyyn ei noussut nuorille liian suureksi. Kyselylomakkeella toteutettava kyselytutkimus sopi tähän tutkimukseen kaikilta osin. Routhon (2007) mukaan tutkimusasetelma on määrätty kyselytutkimuksessa tarkasti, eikä sitä aiota enää muuttaa. Tutkija on päättänyt etukäteen kaikki kysymykset ja kaikki mahdolliset vastaukset. Kysymykset on tarkoitus esittää melko suurelle joukolle ihmisiä, ja tutkija haluaa lähinnä tietää, miten vastaukset jakautuvat eri kysymysten kohdalla.

Kyselytutkimuksen tutkimusaineisto voi olla laaja, sillä kyselyn toteuttamisen tehokkuus säästää aikaa ja vaivaa. Kyselytutkimuksessa voidaan esittää paljon kysymyksiä valmiiden vastausvaihtoehtojen vuoksi. Siihen, miten vastaajat osaavat vastata kyselyyn, vaikuttaa kyselylomakkeen tekeminen niin hyväksi ja selkeäksi, että väärinymmärryksiltä voitaisiin välttyä. (Hiltunen 2009, 34.) Tutkimuksen kyselylomaketta tehtiin näiden tietojen pohjalta. Tarkoituksena oli tehdä kyselylomakkeesta mahdollisimman selkeä ja helposti ymmärrettävä. Tästä johdun kyselyssä päätettiin hyödyntää myös monivalintakysymyksiä ja skaaloihin perustuvia kysymyksiä, koska niiden ajateltiin olevan vastaajaystävällisiä ja siten helpottavan kyselyyn vastaamista.

Monivalintakysymyksissä on valmiiksi numeroidut vastausvaihtoehdot, ja vastaajan tehtävänä on vain merkitä vastauksensa jonkin vastausvaihtoehdon tai useamman vastausvaihtoehdon kohdalle. Kyselylomakkeessa voidaan käyttää myös monivalintakysymyksen ja avoimen kysymyksen välimuotoa, jolloin valmiita vastausvaihtoehtoja seuraa avoin kysymys, johon vastaaja saa kirjoittaa vastauksensa. (Hirsjärvi 2008, 194–195.) Tässä tutkimuksessa käytettiin monivalintakysymyksiä vastaajien taustatietojen selvittämiseksi. Lisäksi kyselyssä hyö-

dynnettiin avoimen kysymyksen muotoa siinä, kun kysyttiin vastaajilta heidän omia ehdotuksiaan uuden nuortentilan ja siellä järjestettävän nuortentoiminnan suhteen.

Skaaloihin eli asteikkoihin perustuvat kysymykset sisältävät väittämiä tutkittavasta asiasta. Kyselylomakkeeseen vastaavan ihmisen tehtävänä on merkitä vastauksensa sen mukaan, missä määrin hän on samaa mieltä tai eri mieltä siitä, mitä väittämässä sanotaan. Skaaloihin perustuvissa kysymyksissä käytetään Likertin asteikkoa, joka on tavallisesti joko 5- tai 7-portainen. (Hirsjärvi 2008, 194–195.) Tässä tutkimuksessa päädyttiin käyttämään 5-portaista Likertin asteikkoa, koska sen ajateltiin omalta osaltaan helpottavan kyselyyn vastaajia sen pohtimisessa, mikä asteikon kohta vastaa heidän omia mielipiteitään kunkin väittämän suhteen.

5.5 Aineiston analysointi

Aineiston analysoinnin suhteen toimittiin Kanasen (2008, 38–39, 41–42, 44) ohjeiden mukaan, koska tutkimuksen aineiston analysointiin panostaminen nähtiin tärkeäksi, jotta aineistosta saatiin esille kaikista olennaisimmat asiat. Kanasen (2008, 38–39, 41–42, 44) mukaan kyselylomakkeet muutetaan aineiston analysointia varten yhdeksi havaintomatriisiksi, josta nähdään kyselyn tulokset lyhyesti esitettynä. Kyselylomakkeiden muuttamista havaintomatriisiksi helpottaa se, että kyselylomake on numeroitu valmiiksi jo sen tekovaiheessa. Tutkimustulokset voidaan esittää yksiulotteisina frekvenssijakaumina eli suorina jakaumina, joiden avulla kyselylomakkeilla saatu tieto saadaan havainnollistettua ja tiivistettyä. Eri kysymysten suorista jakaumista tehdään prosenttitaulukoita, joiden avulla tutkimustuloksista pystytään tekemään yleistyksiä tutkittavaan asiaan tai tutkimukseen osallistuneisiin ihmisiin liittyen.

Tämän tutkimuksen mielenkiinto kohdistui nuorten kokemuksiin Töölön seurakunnan nuortentilasta ja -toiminnasta. Tarkoituksena oli saada tietää, mitä eriikäiset ja eri sukupuolta olevat nuoret ajattelivat nuortentilasta ja -toiminnasta. Lisäksi kiinnostusta herätti se, onko rippikoulun käymisellä tai isoskoulutukses-

sa mukana olemisella mahdollisesti vaikutusta nuorten mielipiteisiin nuortentilasta ja -toiminnasta. Näistä syistä johtuen aineistoa analysoitaessa nousi esiin myös tarve eri asioiden tarkastelulle suhteessa toisiinsa. Vertailemalla eri väitämien saamia keskiarvoja vastaajien sukupuolen, rippikoulun käymisen ja isoskoulutuksessa mukana olemisen mukaan, haluttiin esimerkiksi saada selville, onko näillä asioilla vaikutusta siihen, miten nuoret kokevat Töölön seurakunnan nuortentoiminnan. Kanasen (2008, 44, 51–53) mukaan aineistoa analysoitaessa voidaan tehdä ristiintaulukointeja kvantitatiiviselle tutkimukselle tyypillisesti eri asioiden välisten riippuvuussuhteiden tutkimiseksi. Ristiintaulukoinnin avulla voidaan arvioida erilaisten asioiden suhteita toisiinsa.

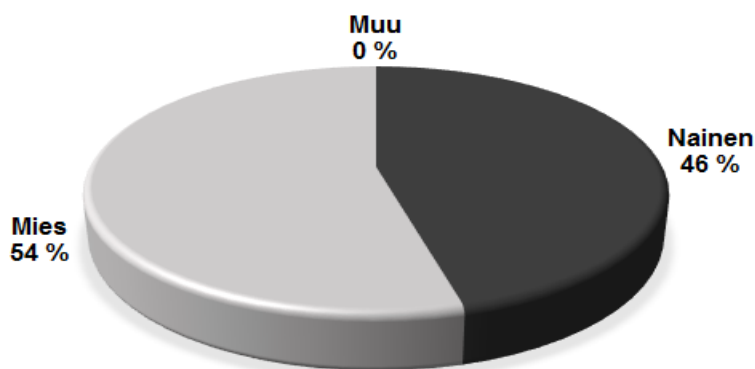
Aineiston analysoinnin suhteen on tärkeää tutkimustulosten yleistäminen ja sen pohtiminen, mitä tutkimustulokset oikeastaan tarkoittavat. Tutkimustulosten yleistämisen keinona käytetään tilastollista päättelyä, jonka avulla pyritään ymmärtämään tutkimustulosten merkitystä koko perusjoukon kannalta. (Kananen 2008, 44, 51–53.) Tämän tutkimuksen tulosten merkitystä pohdittaessa on hyvä kiinnittää huomiota siihen, että kaikki kyselyyn vastaajat olivat Töölön seurakunnan nuortentila Kerhiksellä käyviä nuoria, eikä tutkimustuloksia voida tästä syystä yleistää kovinkaan yleiselle tasolle.

6 TUTKIMUKSEN TULOKSET

6.1 Kyselyyn vastaajien perustiedot

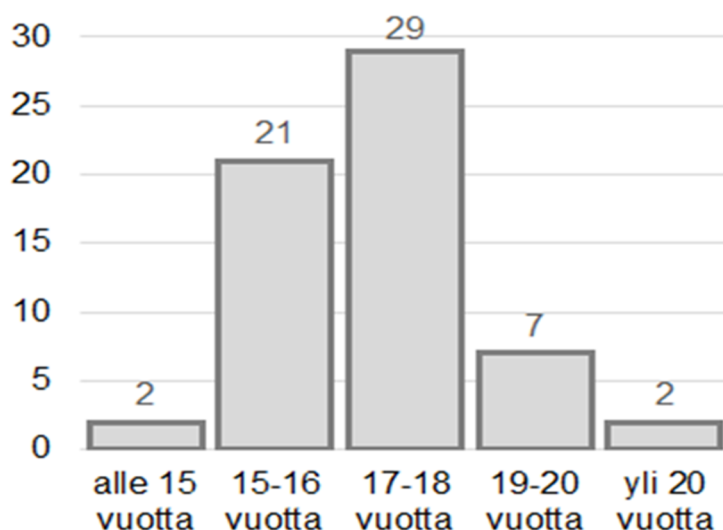
Kyselyyn vastasi yhteensä 61 Töölön seurakunnan nuortentoimintaan osallistuvaa nuorta. Vastaajista oli miehiä 33 ja naisia 28. Vastausvaihtoehtoa ”Muu” ei valinnut vastaajista kukaan. Vastaajien sukupuolijakauma on kuvion 1. mukaan suhteellisen tasainen. Vaikka tutkimuksessa oli kyse Töölön seurakunnan nuortentila Kerhiksestä ja siellä järjestettävästä nuortentoiminnasta, niin Kerhiksellä on merkitystä myös yleisenä nuortentilana.

KUVIO 1. Vastaajien sukupuolijakauma

Kerhis näyttää olevan useille nuorille oleilu- ja kavereiden tapaamispaikka, mihin voi vaikuttaa etenkin se, ettei Helsingin kaupungilla ole omaa nuorisotaloa Töölön alueella. Töölön seurakunnassa suorittamani työharjoittelun yhteydessä pääsin tutustumaan seurakunnan nuortentoimintaan Kerhiksellä. Oman havaintoni mukaan Kerhiksellä kävijöiden sukupuolijakauma oli tämän tutkimuksen tuloksen tavoin varsin tasainen. Kerhiksellä näytti kuitenkin käyvän melko suuria poikaporukoita, jotka tulivat paikalle pääasiassa vain pelaamaan biljardia ja pingistä. Ajattelen, että miesten suurempi osuus vastaajien keskuudessa voi osaltaan johtua siitä, että Kerhis tarjoaa mahdollisuuden tällaiseen pelailuun, josta miehet ovat ehkä perinteisesti kiinnostuneempia kuin naiset.

Kuvio 2. kuvaa kyselyyn vastaajien ikäjakaumaa. Viidestä eri ikäryhmästä kyselyyn vastaajien keskuudessa oli eniten (48 %) 17–18-vuotiaita. Toiseksi eniten (34 %) vastaajista oli 15–16-vuotiaita. 19–20-vuotiaita oli vastaajista 11 %, kun taas alle 15-vuotiaita sekä yli 20-vuotiaita oli molempia 3 % kyselyyn vastaajista.

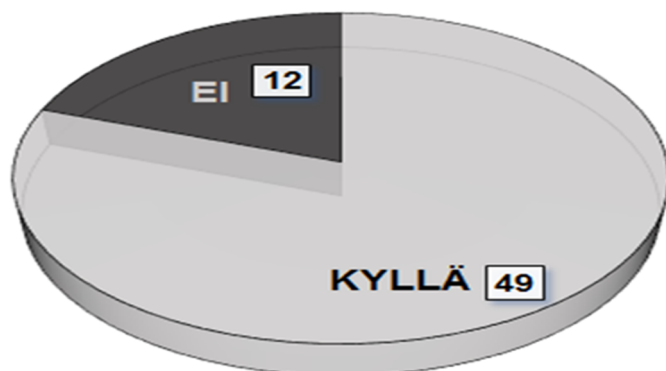

KUVIO 2. Vastaajien ikäjakauma

15–16-vuotiaiden ja 17–18-vuotiaiden suuri osuus (82 %) kyselyyn vastanneista nuortentila Kerhiksellä käyvistä nuorista on mielestäni varsin ymmärrettävä, sillä Kerhiksen nuortentoiminnassa on pääosin kyse juuri rippikoulun jälkeisestä nuortentoiminnasta. Kerhis on toki kaikille nuorille avoin, mikä näkyy siinä, että myös alle 15-vuotiaat nuoret (3 % vastaajista) ovat tervetulleita mukaan toimintaan. 19–20-vuotiaiden ja yli 20-vuotiaiden nuorten osuus (14 %) kyselyyn vastanneista tuo nuortentoiminnasta esiin sen näkökulman, että nuoret voivat kokea Kerhiksen itselleen tärkeäksi paikaksi. Tästä johtuen he saattavat myös myöhemmin haluta tulla käymään Kerhiksellä.

Kuvion 3. mukaan 49 kyselyyn vastaajaa (80 %) sanoi käyneensä rippikoulun, ja 12 vastaajaa (20 %) ei siis ollut käynyt rippikoulua. Rippikoulun käymisen ja seurakunnan nuortentoimintaan osallistuvien nuorten suhteen on mielestäni mielenkiintoista huomata se, että suuri osa Kerhiksellä käyvistä nuorista on käynyt rippikoulun. Osaltaan tämä korostaa sitä, että Kerhiksellä järjestettävä nuortentoiminta on juuri rippikoulun jälkeistä nuorisotyötä. Toisaalta tämä tuo

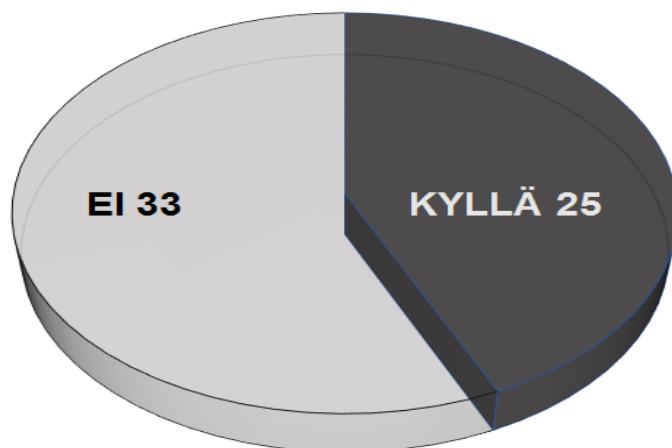
esille sitä, että Kerhiksellä on nuortentilana merkitystä myös niille nuorille, jotka eivät ehkä ensisijaisesti ole hakeutuneet juuri seurakunnan nuortentoiminnan pariin.

KUVIO 3. Rippikoulun käymisen yleisyys

Rippikoulun käyneiden nuorten huomattava osuus (80 %) kyselyyn vastaajista luo omalta osaltaan kuvaa siitä, että juuri rippikoulu olisi se tekijä, joka saa nuoret alkamaan käydä nuortentila Kerhiksellä. Jossain määrin näin ehkä onkin, mutta myös sosiaaliset suhteet ja kavereiden tapaaminen näyttävät olevan nuortentoiminnassa tärkeässä asemassa. Nuoret tulevat seurakuntien nuortentiloille erityisesti kavereita tavatakseen (Kumpulainen 2015, 3). Lisäksi nuoret viettävät nuortentiloissa runsaasti aikaa sosiaalisessa kanssakäymisessä toistensa kanssa (Adeola & Hakkarainen 2014, 2).

Viimeisimpänä perustietona kyselyyn vastaajilta kysyttiin sitä, ovatko he mukana Töölön seurakunnan isoskoulutuksessa. Kuvio 4. kuvaa isoskoulutuksessa mukana olemisen yleisyyttä kyselyyn vastanneiden Töölön seurakunnan nuortentila Kerhiksellä käyvien nuorten keskuudessa. 33 kyselyyn vastaajaa (54 %) ilmaisi, ettei ole mukana seurakunnan isoskoulutuksessa. Sen sijaan 25 kyselyyn osallistunutta nuorta (41 %) vastasi olevansa mukana seurakunnan isoskoulutuksessa. Muutama (5 %) vastaajista jätti kokonaan vastaamatta isoskoulutusta koskevaan kohtaan kyselylomakkeessa.

KUVIO 4. Isoskoulutukseen osallistuminen kyselyyn vastaajien keskuudessa

Töölön seurakunnan isoskoulutuksessa mukana oleminen näyttää vaikuttavan suhteellisen monen nuoren osallistumiseen seurakunnan nuortentoimintaan. Toisaalta on myös huomioitava, että isoskoulutuksen ulkopuolella olevista nuorista koostuu enemmistö nuortentila Kerhiksen kävijöistä. Mielenkiintoiseksi tämän tekee se, että Kerhiksellä käyvät nuoret tietävät, että kyse on Töölön seurakunnan nuortentoiminnasta, mutta käyvät tästä huolimatta säännöllisesti Kerhiksellä. Isoskoulutusta koskevaan kyselylomakkeen kohtaan vastaamatta jättäminen voi osaltaan johtua siitä, että yksittäisellä nuorella ei ole välttämättä konkreettista tietämystä siitä, mitä tarkoittaa isoskoulutus, mikäli hän ei ole käynyt rippikoulua. Usein rippikoulu on se paikka, jossa tutustutaan isosina toimiviin nuoriin ja saadaan kehotuksia tulla mukaan seurakunnan nuorteniltoihin ja isoskoulutukseen.

6.2 Kerhis fyysisenä tilana

Taulukko 1. kuvaa Kerhistä fyysisenä tilana koskevia väittämiä sekä niiden saamia keskiarvoja ja vastausten keskihajontaa. Väittämien saamat keskiarvot jakautuivat asteikolle arvojen 3,7 ja 4,9 välille. Kyselyyn vastaajat ovat siis pitkälti samaa mieltä siitä, mitä väittämissä sanotaan Kerhiksestä fyysisenä tilana. Keskimääräisesti kyselylomakkeen tähän kohtaan vastasi kaikki 61 kyselyyn osallistunutta nuorta. Tämän johdosta tulosten voidaan ajatella vastaavan kattavasti Kerhiksellä käyvien nuorten mielipiteitä nuortentilasta.

Kyselyyn vastaajien sukupuolella ei näytä juurikaan olevan vaikutusta siihen, millaisen keskiarvon kukin väittämä sai; keskiarvot vaihtelivat kaikissa väittämissä miesten ja naisten vastausten suhteen vain välillä 0,0–0,4. Rippikoulun käymisellä ja isoskoulutuksessa mukana olemisella näytti olevan vaikutusta vain muutaman Kerhistä fyysisenä tilana koskevan väittämän osalta. Väittämien 2., 3., 4. ja 6. keskiarvot vaihtelivat rippikoulun käyneiden ja isoskoulutuksessa mukana olevien osalta vain välillä 0,1–0,3. Sen sijaan väittämien 1., 5. ja 7. keskiarvoissa oli rippikoulun käyneiden ja isoskoulutuksessa mukana olevien osalta vaihtelua välillä 0,6–0,8.

TAULUKKO 1. Kerhistä fyysisenä tilana koskevat väittämät

A Kerhis fyysisenä tilana	Keski- arvo	Keski- hajonta
1. Kerhiksen aukioloajat sopivat hyvin omaan elämänrytmiini.	4,4	0,7
2. Minulle on merkittävää, että Kerhiksellä on tilaa myös rauhoittumiselle.	4,3	0,8
3. Mukavat ja pehmeät sohvat ovat olennainen osa Kerhistä.	4,9	0,3
4. Valaistuksella on suuri merkitys tunnelman luojana.	4,7	0,5
5. Takeille ja laukuille on hyvät säilytystilat.	3,9	1,1
6. Nuortentilan siisteydestä pidetään huolta.	4,5	0,7
7. WC-tilat ovat nuortentilassa riittävät.	3,7	1,2

Suuri osa (95 %) kyselyyn vastaajista kokee Kerhiksen aukioloaikojen sopivan hyvin heidän omaan elämänrytmiinsä. Kerhiksen aukioloajat ovat viikosta toiseen samat, minkä myös Köykkä (2014, 70) näkee nuortentoiminnassa tärkeäksi. Osaltaan Kerhiksen aukioloaikojen sopivuutta nuorten elämänrytmiin voi selittää lisäksi nuortentila Kerhiksen sijainti, sillä Adeolan & Hakkaraisen (2014, 2) mukaan nuoret kokevat nuortentilan keskeisen sijainnin mielekkääksi asiaksi. Heidän mukaansa nuortentilan keskeinen sijainti madaltaa myös kynnystä nuortentilalle tulemiseen.

Huomattava enemmistö (87 %) vastaajista näkee sen merkittäväksi, että Kerhiksellä on tilaa myös rauhoittumiselle. Tämän ohella on syytä huomioida lisäksi se, että Kerhiksellä käy myös niitä nuoria, jotka eivät näe niin tärkeäksi mahdollisuutta rauhoittumiseen. Mukavien ja pehmeiden sohvien merkitystä Kerhiksellä korostaa se, että kaikki kyselyyn vastaajat valitsivat kyseisen väittämän kohdalla asteikolta arvon 4 tai 5. Myös Köykkä (2014, 64–66) näkee sohvilla olevan merkitystä nuortentilan tunnelman luojina. Valaistuksella on Kerhiksellä käyvien nuorten mukaan korostunut asema tunnelman luojana, sillä 97 % vastaajista oli väittämän suhteen samaa mieltä.

Enemmistö (67 %) kyselyyn vastanneista nuorista on jokseenkin tai täysin samaa mieltä siitä, että takeille ja laukuille on Kerhiksellä hyvät säilytystilat. Tämän ohella on kuitenkin hyvä huomioida, että 33 % vastaajista näkee takkien ja laukkujen säilytystilat toisella tavalla. Nuortentilan siisteydestä huolehtiminen näyttäytyy vastaajien (92 %) mielestä olevan myös merkittävässä asemassa. WC-tilojen riittävyyden suhteen kyselyyn vastanneet nuoret jakautuivat mielipiteidensä osalta kahtia. Suuri osa (62 %) nuorista kokee WC-tilat riittäviksi nuortentilassa, mutta tämän ohella on huomionarvoista, että 38 % kyselyyn vastanneista nuorista valitsi tämän väittämän kohdalla arvon 1, 2 tai 3. Yksi kyselyyn vastaaja oli kirjoittanut WC-tilojen riittävyyttä koskevan väittämän kohdalle myös tekstin ”vessajono!”.

6.3. Kerhiksen varustelu

Taulukko 2. kuvaa Kerhiksen varustelua koskevia väittämiä sekä niiden saamia keskiarvoja ja vastausten keskihajontaa. Väittämien saamat keskiarvot jakautuivat asteikolle välille 3,1–4,7. Keskimääräisesti Kerhiksen varustelua koskevaan kyselomakkeen kohtaan vastasi kaikki 61 kyselyyn osallistunutta nuorta. Kerhiksen varustelua koskevien väittämien saamien keskiarvojen voidaan näin ollen ajatella kuvaavan kattavasti Kerhiksellä käyvien nuorten mielipiteitä.

Kyselyyn vastaajien sukupuolella ei näytä paria väittämää lukuun ottamatta olevan vaikutusta siihen, millaisen keskiarvon kukin väittäjä vastausten perusteel-

la sai. Väittämissä 1.-5. ja 8. keskiarvot vaihtelivat miesten ja naisten vastausten suhteen vain välillä 0,1–0,4. Sen sijaan väittämien 6. ja 7. keskiarvoissa oli miesten ja naisten vastausten suhteen vaihtelua välillä 0,6–0,7. Kyselyyn vastanneet miehet eivät siis näytä olevan yhtä suuressa määrin samaa mieltä Kerhiksen biljardi- ja pingispöytien hyvästä kunnosta kuin naiset. Rippikoulun käymisellä tai isoskoulutuksessa mukana olemisella ei näytä juurikaan olevan vaikutusta siihen, millaisen keskiarvon Kerhiksen varustelua koskevat väittämät saivat; kaikissa väittämissä keskiarvot eri ryhmillä vaihtelivat vain välillä 0,2–0,5.

TAULUKKO 2. Kerhiksen varustelua koskevat väittämät

B Kerhiksen varustelu	Keski- arvo	Keski- hajonta
1. Maanantain nuortenillassa tarjolla oleva ruoka on erinomainen alku viikolle.	4,6	0,7
2. Tarjolla olevat kahvi ja tee ovat olennainen osa nuorteniltoja.	4,6	0,7
3. Musiikin soiminen nuorteniltojen aikana luo mukavan tunnelman.	4,7	0,6
4. Nuortentoiminta tarjoaa mahdollisuuksia onnistua eri asioissa, kuten erilaisissa peleissä.	4,2	0,7
5. Kerhiksen pelivalikoima on riittävän kattava.	4,3	0,8
6. Kerhiksen biljardipöytä on hyvässä kunnossa.	3,6	1,2
7. Kerhiksen pingispöytä on hyvässä kunnossa.	3,6	1,1
8. Kerhiksen lautapelivalikoimaan olisi hyvä saada täydennystä.	3,1	1,1

Väittämien 1. ja 2. vastauksissa oli asteikon arvoja vain väliltä 3–5. Väittämän 1. suhteen oli samaa mieltä huomattava osa (86 %) kyselyyn vastaajista. Suuri enemmistö (89 %) kyselyyn osallistuneista nuorista koki lisäksi tarjolla olevan kahvin ja teen olennaiseksi osaksi nuorteniltoja. Osaltaan tätä voi selittää esimerkiksi Köykän (2014, 64–66) ajatus siitä, että jonkinlainen tarjoilunurkkaus luo nuortentilaan aivan omanlaistaan tunnelmaa. Väittäjä 3. sai Kerhiksen varustelua koskevista väittämistä suurimman keskiarvon (4,7) ja pienimmän kes-

kihajonnan (0,6). Kyselyyn vastanneiden nuorten voidaan hyvin sanoa ajattelevan, että musiikin soiminen nuorteniltojen aikana luo mukavan tunnelman, sillä 97 % nuorista oli väittämän suhteen täysin tai ainakin jokseenkin samaa mieltä.

36 % vastaajista oli täysin samaa mieltä siitä, että nuortentoiminta tarjoaa onnistumisen mahdollisuuksia, mutta jokseenkin samaa mieltä kyseisestä asiasta oli 49 % vastaajista. Lähes puolet (48 %) kyselyyn vastanneista nuorista kokee Kerhiksen pelivalikoiman riittävän kattavaksi. Tämän ohella on huomionarvoista, että jokseenkin samaa mieltä pelivalikoiman riittävydestä oli 41 % nuorista. Suhteellisen suuri keskihajonta (0,8) johtuu siitä, että 11 % väittämän 5. kohdalle tulleista vastauksista jakautui asteikon arvoille 2 ja 3.

Väittämien 6., 7. ja 8. keskihajonnat ovat arvoltaan yli 1. Kyseisten väittämien saamat vastaukset jakautuivat koko asteikon 1–5 alueelle. Enemmistö (57 %) kyselyyn vastaajista näki biljardipöydän olevan hyvässä kunnossa. Samoin yli puolet (58 %) vastaajista katsoi pingispöydän olevan hyvässä kunnossa. Biljardi- ja pingispöydän kuntoihin liittyvien väittämien osalta on tärkeää ottaa huomioon kuitenkin se, että kumpikin niistä sai myös asteikon alimpia arvoja 1 ja 2; väittäjä 6. sai arvoja 1 ja 2 yhteensä 20 % ja väittäjä 7. yhteensä 17 % kaikista vastauksista. Kerhiksen lautapelivalikoiman täydentämisen näki tarpeelliseksi 38 % kyselyyn vastanneista nuorista. Sen sijaan 28 % nuorista oli lautapelivalikoiman täydentämisen tarpeellisuudesta toista mieltä ja noin kolmannes (34 %) kyselyyn vastanneista nuorista valitsi asteikolta arvon 3.

6.4 Nuorteniltojen ohjelma

Taulukko 3. kuvaa nuorteniltojen ohjelmaa koskevia väittämiä sekä niiden saamia keskiarvoja ja vastausten keskihajontaa. Väittämien saamat keskiarvot jakautuivat asteikolle välille 2,8–4,7. Keskimääräisesti nuorteniltojen ohjelmaa koskevaan kyselomakkeen kohtaan vastasi 59 kyselyyn osallistunutta nuorta. Nuorteniltojen ohjelmaa koskevien väittämien saamien keskiarvojen voidaan näin ollen ajatella kuvaavan varsin kattavasti Kerhiksellä käyvien nuorten mielihiteitä.

TAULUKKO 3. Nuorteniltojen ohjelmaa koskevat väittämät

C Nuorteniltojen ohjelma	Keski- arvo	Keski- hajonta
1. Nuorteniltoihin on tärkeää kuulua ohjattua toimintaa.	2,8	1,1
2. Nuorteniltojen ohjelma on mielekästä.	3,7	0,8
3. Nuorteniltojen ohjelma olisi hyvä ilmoittaa etukäteen.	3,4	1,0
4. Nuortentoiminnassa tarjoutuu mahdollisuus musiikin kuunteluun ja siitä nauttimiseen.	4,2	0,9
5. Nuortentoiminnassa voi oppia uusia tapoja käsitellä omaa hengellisyyttään ja suhtautumistaan uskontoon.	4,0	0,8
6. Osallistuminen hengelliseen ohjelmaan tulee olla vapaaehtoista.	4,7	0,6
7. On tärkeää, että nuortenillat päättyvät yhteiseen loppuhetkeen.	3,4	1,0

Kyselyyn vastaajien sukupuolella ei näytä yhtä väittämää lukuun ottamatta olevan juurikaan vaikutusta siihen, millaisen keskiarvon kukin väittämä sai; keskiarvot vaihtelivat väittämässä 1. ja 3.-7. naisten ja miesten vastausten suhteen vain välillä 0,1–0,3. Väittämän 2. osalta naisten ja miesten vastauksissa oli hieman enemmän eroa ($k_a=3,9$ ja $k_a=3,5$). Tarkasteltaessa sukupuolen vaikutusta nuorteniltojen ohjelmaa koskevien eri väittämien keskiarvoihin, on mielenkiintoista huomata, että lukuun ottamatta väittämää 4. naiset olivat keskimääräisesti antaneet kullekin väittämälle suuremman keskiarvon kuin miehet.

Väittämä 1. sai nuorteniltojen ohjelmaa koskevista väittämistä alhaisimman keskiarvon (2,8). Väittämän 1. vastaukset jakautuivat koko asteikon 1–5 välille. Huomattava osa (70 %) vastauksista sijoittui asteikon alapäähän arvoille 1–3. Osa (30 %) vastaajista näki kuitenkin tärkeäksi sen, että nuortenilloissa on ohjattua toimintaa. Kyselyyn vastanneiden nuorten suhtautumista nuorteniltojen ohjattua toimintaa kohtaan voi selittää etenkin se, että nuoret tulevat seurakunnan nuortentilalle erityisesti kavereitaan tapaamaan, kuten Kumpulainen (2015, 3) toteaa. Myös Huovinen (2010, 2) korostaa kavereiden läsnäolon merkitystä nuorille seurakunnan nuorteniltojen aikana. Lisäksi Köykkä (2014, 70) tuo esille,

että nuorteniltojen ohjelman ei tarvitse olla aina yhtä raskas, vaan toisinaan esimerkiksi nuorten ehtoolliskirkko riittää jo sellaisenaan nuortenillan ohjelmaksi.

Väittämän 2. saamista vastauksista ei löytynyt lainkaan asteikon arvoa 1. Asteikon arvon 2 oli valinnut 10 % vastaajista. Tämän ohella on huomionarvoista, että enemmistö (68 %) kyselyyn vastanneista nuorista koki nuorteniltojen ohjelman mielekkääksi. Tämä selittää osaltaan sitä, miksi nuoret käyvät nuortentila Kerhiksellä, sillä Kumpulaisen (2015, 3) mukaan nuortentiloilla järjestettävä toiminta on tilojen ohjaajien lisäksi nuorten syitä kyseisillä tiloilla käymiseen. Nuorteniltojen ohjelman etukäteen ilmoittamista kannatti 42 % nuorista. Sen sijaan 13 % kyselyyn vastanneista nuorista ei nähnyt ohjelman etukäteen ilmoittamista tärkeäksi ja enemmistö (45 %) nuorista valitsi kyseisen väittämän kohdalla asteikon arvon 3. Väittämästä 4. oli samaa mieltä suuri osa (80 %) kyselyyn vastaajista. Lisäksi on tärkeää pistää merkille myös se, että osa (20 %) vastauksista sijoittui asteikon arvoille 2 ja 3.

Huomattava osa (77 %) kyselyyn vastanneista nuorista oli jokseenkin tai täysin samaa mieltä siitä, että seurakunnan nuortentoiminnassa voi oppia uusia tapoja käsitellä omaa hengellisyyttään ja suhtautumistaan uskontoon. Vain pieni osa (5 %) vastaajista koki olevansa jokseenkin eri mieltä tästä asiasta. Selkeä enemmistö (93 %) nuorista piti kuitenkin tärkeänä sitä, että hengelliseen ohjelmaan osallistuminen on seurakunnan nuortenilloissa vapaaehtoista. 43 % kyselyyn vastanneista nuorista koki tärkeäksi sen, että nuortenillat päättyvät yhteiseen loppuhetkeen. Nuortenillan päättävän yhteisen loppuhetken tärkeyttä pohdittaessa on hyvä huomioida lisäksi se, että 36 % nuorista valitsi kyseisen väittämän kohdalla asteikolta arvon 3 ja 21 % nuorista oli väittämän kanssa jokseenkin tai täysin eri mieltä.

6.5 Vapaa-aika ja sosiaaliset suhteet

Taulukko 4. kuvaa nuorten vapaa-aikaa ja sosiaalisia suhteita koskevia väittämiä sekä niiden saamia keskiarvoja ja vastausten keskihajontaa. Väittämien

saamat keskiarvot jakautuivat asteikolle välille 4,1–4,9. Keskimääräisesti nuorteniltojen ohjelmaa koskevaan kyselomakkeen kohtaan vastasi 57 kyselyyn osallistunutta nuorta. Vapaa-aikaa ja sosiaalisia suhteita koskevien väittämien saamien keskiarvojen voidaan ajatella kuvaavan varsin kattavasti Kerhiksellä käyvien nuorten mielipiteitä, sillä eri väittämien saamat keskiarvot ja vastausten jakauma asteikon eri arvojen välillä tuovat aika selvästi esille nuorten mielipiteen kunkin väittämän kuvaamasta asiasta.

TAULUKKO 4. Vapaa-aikaa ja sosiaalisia suhteita koskevat väittämät

D Vapaa-aika ja sosiaaliset suhteet	Keski- arvo	Keski- hajonta
1. Kerhiksellä saa halutessaan vain oleilla, eikä siellä tarvitse välttämättä tehdä mitään.	4,9	0,2
2. Nuortenillat ovat merkittävä osa vapaa-ajan viettoani.	4,1	1,1
3. Olen tutustunut Kerhiksellä käymisen ansiosta uusiin ihmisiin.	4,2	0,9
4. Nuortenillat tarjoavat hyvän mahdollisuuden kavereiden näkemiseen.	4,7	0,6
5. Kerhikselle on täysin ok tulla vain hengaillemaan kavereiden kanssa.	4,9	0,4
6. Nuortenillan kuulumiskierroksella jokainen tulee oikeasti kuulluksi.	4,4	0,7
7. Nuorteniltojen yhteydessä minulla on mahdollisuus jakaa omia tunteitani ja käsitellä niitä.	4,2	0,8
8. Kerhiksellä jokainen kohdataan ainutlaatuisena ja arvokkaana yksilönä.	4,6	0,6
9. Kerhiksellä hyväksytään jokainen sellaisena kuin on, eikä Kerhiksellä tarvitse vetää mitään roolia.	4,8	0,5

Kyselyyn vastaajien sukupuolella ei näytä muutamaa väittämää lukuun ottamatta olevan vaikutusta siihen, millaisen keskiarvon kukin väittämä vastausten perusteella sai. Väittämien 1., 3.–5., 7. ja 9. saamissa keskiarvoissa oli naisten ja miesten vastausten suhteen vaihtelua vain välillä 0,0–0,1. Sen sijaan väittämien

2., 6. ja 8. keskiarvoissa oli vaihtelua 0,3–0,4. Kyselyyn vastanneiden joukosta miehet kokivat naisia enemmän nuortenillat merkittäväksi osaksi vapaa-ajan viettoaan, kun taas naiset kokivat keskimääräisesti miehiä tärkeämmäksi nuortenillan kuulumiskierroksen ja sen, että Kerhiksellä jokainen kohdataan ainutlaatuisena ja arvokkaana yksilönä. Rippikoulun käymisellä tai isoskoulutuksessa mukana olemisella ei näytä muutamaa väittämää lukuun ottamatta olevan vaikutusta siihen, millaisen keskiarvon vapaa-aikaa ja sosiaalisia suhteita koskevat väittämät saivat. Väittämissä 1. ja 4.–7. keskiarvot eri ryhmissä vaihtelivat vain välillä 0,1–0,4. Sen sijaan väittämien 2.–3. ja 8.–9. keskiarvoissa oli rippikoulun käyneiden ja isoskoulutuksessa mukana olevien osalta vaihtelua välillä 0,5–0,7.

Väittämä 1. sai vapaa-aikaa ja sosiaalisia suhteita koskevista väittämistä suurimman keskiarvon (4,9) ja pienimmän keskihajonnan (0,2). Väittämän kohdalla kukaan vastaajista ei valinnut vastausvaihtoehtoja 1, 2 tai 3. Kyselyyn vastaajista 95 % oli täysin samaa mieltä siitä, että Kerhis on paikka, jossa saa halutesaan vain oleilla tekemättä sen kummemmin mitään. Väittämän 2. osalta vastaukset jakautuivat kaikille asteikon 1–5 arvoille. Enemmistö (77 %) kyselyyn vastaajista kokee nuortenillat merkittäväksi osaksi vapaa-ajan viettoaan. Heidän lisäksi nuortentila Kerhiksellä käy nuoria (14 %), jotka valitsivat tämän väittämän kohdalla asteikon arvon 1 tai 2. Kerhiksellä käyminen vaikuttaa tukevan nuorten tutustumista uusiin ihmisiin, sillä useat (79 %) kyselyyn vastanneista nuorista ilmaisivat tutustuneensa uusiin ihmisiin Kerhiksellä käymisen ansiosta. Lisäksi suuri osa (95 %) nuorista oli ainakin jokseenkin samaa mieltä siitä, että nuortenillat tarjoavat hyvän mahdollisuuden kavereiden näkemiseen.

91 % kyselyyn vastanneista nuorista oli väittämän 5. suhteen täysin samaa mieltä. Kerhis näyttäytyy nuorille selkeästi paikkana, jonne voi tulla vain oleilemaan kavereiden kanssa. Tämän asian suhteen Kerhiksellä käyvät nuoret vaikuttavat siis olevan kavereiden kanssa oleilusta samaa mieltä kuin mitä Adeola & Hakkarainen (2014, 2) asiasta toteavat. 7 % nuorista oli tästä asiasta myös jokseenkin samaa mieltä. Väittämän 6. osalta reilu puolet (53 %) vastaajista koki, että nuortenillan kuulumiskierroksella jokainen tulee oikeasti kuulluksi. Lisäksi kolmannes (32 %) vastaajista ilmaisi olevansa asiasta jokseenkin samaa

mieltä. Enemmistö (84 %) kyselyyn vastanneista nuorista oli jokseenkin tai täysin samaa mieltä väittämän 7. kanssa.

Koska osa kyselystä toteutettiin Töölön seurakunnan nuortentila Kerhiksellä, niin on hyvä huomata, että myös nuoret ovat panneet Kerhiksellä merkille jokaisen ihmisen ainutlaatuisuuden korostamisen ja itse kunkin hyväksymisen sellaisena kuin on. Huomattava osa (93 %) nuorista oli ainakin jossain määrin samaa mieltä siitä, että Kerhiksellä jokainen kohdataan ainutlaatuisena ja arvokkaana yksilönä. Selkeä enemmistö (98 %) nuorista oli jokseenkin tai täysin samaa mieltä myös jokaisen ihmisen hyväksymisestä Kerhiksellä sellaisena kuin hän on. Näiden tulosten valossa kyselyyn vastanneet nuoret näyttävät kokevan Kumpulaisen (2015, 3) tavoin seurakunnan nuortentilan vahvuudeksi sen, että siellä jokainen saa olla oma itsensä.

6.6 Kerhiksen työntekijät ja nuortentoiminta

Taulukko 5. kuvaa Kerhiksen työntekijöitä koskevia väittämiä sekä niiden saamia keskiarvoja ja vastausten keskihajontaa. Kyseisten väittämien keskiarvot olivat suhteellisen lähellä asteikon suurinta arvoa. Vastajat ovat vahvasti samaa mieltä kuin mitä väittämissä sanotaan Kerhiksen työntekijöistä. Myös keskihajonnat ovat kunkin väittämän osalta pienet, sillä kukaan kyselyyn vastaajista ei valinnut näiden väittämien kohdalla asteikon arvoja 1 tai 2.

TAULUKKO 5. Kerhiksen työntekijöitä koskevat väittämät

E Kerhiksen työntekijät	Keski- arvo	Keski- hajonta
1. Kerhiksen työntekijää voi rohkeasti lähestyä minkä tahansa asian kanssa.	4,6	0,6
2. Kerhiksen työntekijät osoittavat olevansa kiinnostuneita siitä, mitä minulle ja muille nuorille kuuluu.	4,7	0,5
3. Kerhiksen työntekijöiltä saa tukea ja neuvoja eri elämäntilanteita varten.	4,6	0,6

Keskimääräisesti Kerhiksen työntekijöitä koskeviin kyselylomakkeen kohtiin vastasi 57 vastaajaa. Rippikoulun käymisellä tai isoskoulutuksessa mukana olemisella ei näytä juurikaan olevan vaikutusta siihen, millaisen keskiarvon kukin väittämä sai; kaikissa väittämissä keskiarvot eri ryhmillä vaihtelivat vain välillä 0,2–0,3. Myöskään kyselyyn vastanneiden naisten ja miesten mielipiteissä kyseisiä väittämiä kohtaan ei ole merkitsevää eroa toisiinsa suhteutettuna. Näin ollen eri väittämien saamien keskiarvojen voidaan nähdä kuvaavan kattavasti nuorten mielipiteitä Kerhiksen työntekijöitä koskevista väittämistä.

Taulukko 6. kuvaa Kerhiksellä järjestettävää nuortentoimintaa koskevia väittämiä sekä niiden saamia keskiarvoja ja vastausten keskihajontaa. Väittämien vastaukset jakautuivat kunkin väittämän osalta kaikille asteikon 1–5 arvoille. Kerhiksellä järjestettävää nuortentoimintaa koskeviin kyselylomakkeen kohtiin vastasi keskimääräisesti 58 vastaajaa. Tulokset kuvaavat siis kattavasti, mitä mieltä Kerhiksellä käyvät nuoret ovat nuortentoiminnasta. Ainoastaan väittämä 4. sai keskiarvokseen yli 4. Myös loput kolme väittämää saivat jokainen yli arvosanan 3 keskiarvon. Väittämien 1., 2. ja 3. saamat keskihajontaluvut olivat kaikissa yli 1, mikä kertoo siitä, että väittämien saamat arvot olivat jakaantuneet suurelle alueelle.

TAULUKKO 6. Kerhiksen nuortentoimintaa koskevat väittämät

F Muut asiat	Keski- arvo	Keski- hajonta
1. Kerhis on minulle kuin toinen koti.	3,4	1,2
2. Kerhiksellä käyminen on minulle viikoittainen tapa.	3,9	1,3
3. Nuortentoimintaan osallistumisesta saa voimia arjessa jaksamiseen.	3,7	1,0
4. Kerhikselle jaksaa tulla, vaikka olisi hieman ahdistunutkin fiilis.	4,3	0,9

Väittämä 1. sai nuortentoimintaa koskevista väittämistä alhaisimman keskiarvon; 51 % väittämän saamista vastauksista oli arvoltaan 3 tai vähemmän. Osa nuorista vaikuttaa siis kokevan nuortentila Kerhiksen kuin toiseksi kodikseen, mutta samanaikaisesti noin puolet näkevät asian toisella tavalla. Isoskoulutuk-

nessa mukana olevat nuoret eivät koe Kerhistä toiseksi kodikseen samassa määrin kuin kyselyyn vastaajat yhteensä. Väittämän 1. saaman keskiarvon mukaan Kerhiksellä käyvät nuoret eivät siis koe nuortentilaa ikään kuin toiseksi kodikseen ainakaan yhtä vahvasti kuin Adeola & Hakkarainen (2014, 2) nuortentilan kodikkuuden merkityksestä mainitsevat.

Väittämän 2. kohdalla vastauksiin sisältyi sekä asteikon suuria (4 ja 5) että pieniä (1, 2 ja 3) arvoja. Vastauksien painottuminen asteikon suuriin arvoihin korostaa Kerhiksellä käymisen olevan viikoittainen tapa varsin monille (76 %) nuorille. Tämän ohella on merkittävää huomioida, että nuortentoimintaan osallistuu myös niitä nuoria, jotka eivät välttämättä koe Kerhiksellä käymistä viikoittaiseksi rutiinikseen. Nuoret, jotka eivät ole käyneet rippikoulua, näyttävät kokevan Kerhiksellä käymisen enemmän viikoittaiseksi tavakseen kuin kyselyyn vastaajat yleensä ($ka=4,6$ ja $ka=4,0$). Lisäksi kyselyyn vastanneet miehet kokevat Kerhiksellä käymisen enemmän viikoittaiseksi tavakseen kuin naiset ($ka=4,3$ ja $ka=3,6$).

60 % kyselyyn vastaajista oli jokseenkin tai täysin samaa mieltä siitä, että nuortentoimintaan osallistumisesta saa voimia arjessa jaksamiseen. Vastaavasti 12 % kyselyyn vastanneista nuorista ei koe väittämän 3. mukaisesti nuortentoiminnan tukevan heidän arjessa jaksamistaan. Väittämän 4. vastauksista oli eniten (83 %) arvoja 4 ja 5. Suuri osa nuorista siis ajattelee Kerhiksen olevan paikka, jonne jaksaa tulla, vaikka toisinaan olisi hieman normaalia ahdistuneempi olotila. Huomionarvoista on lisäksi se, että miehet kokevat olevansa enemmän samaa mieltä väittämän kanssa kuin kyselyyn vastanneet naiset ($ka=4,5$ ja $ka=4,0$). Rippikoulun käyminen tai isoskoulutuksessa mukana oleminen eivät näytä vaikuttavan siihen, miten nuoret kokevat Kerhiksellä käymisen silloin, kun heillä on hieman ahdistunut olotila.

6.7 Arvosana ja toiveet nuortentoiminnasta

Kyselylomakkeen lopussa Kerhiksellä käyviä nuoria pyydettiin antamaan arvosanat Töölön seurakunnan nuortentoiminnasta asteikolla 1–5 sekä kertomaan

omia toiveitaan uuden Kerhiksen ja siellä järjestettävän nuortentoiminnan suhteen. Töölön seurakunnan nuortentoiminta sai nuorten vastausten perusteella arvosanakseen 4,4. Taulukko 7. kuvaa Töölön seurakunnan nuortentoiminnan saamia arvosanoja ja niiden jakaumaa vastausten suhteen.

TAULUKKO 7. Arvosanojen jakauma Töölön seurakunnan nuortentoiminnasta

	Vastausvaihtoehdot	Frekvenssi	%-osuus	Vastausten %-osuus
	1 huono	0	0,0	0,0
	2 tyydyttävä	0	0,0	0,0
	3 hyvä	4	6,5	6,8
	4 kiitettävä	27	44,3	46,6
	5 erinomainen	27	44,3	46,6
Yhteensä		58		100,0
	Ei vastausta	3	4,9	
Yhteensä		61	100,0	

Rippikoulun käymisellä tai isoskoulutuksessa mukana olemisella ei näytä juuri-kaan olevan vaikutusta siihen, millaisen arvosanan kyselyyn vastanneet nuoret antoivat Töölön seurakunnan nuortentoiminnasta. Eri ryhmillä arvosanat nuortentoiminnasta vaihtelivat vain välillä 4,3-4,4. Myöskään kyselyyn vastanneiden naisten ja miesten antamissa arvosanoissa seurakunnan nuortentoiminnasta ei ole merkitsevää eroa toisiinsa suhteutettuna ($k_a=4,5$ ja $k_a=4,3$).

Useat kyselyyn vastanneet nuoret toivat uutta Kerhistä ja järjestettävää nuortentoimintaa koskevissa toiveissaan esille, että ovat tyytyväisiä nykyiseen Kerhikseen ja siellä järjestettyyn nuortentoimintaan. Tämä tuli esille muun muassa näistä nuorten kommentteista:

Toivon että Kerhiksen tunnelma pysyy yhtä rentona ja lämpimänä niin fyysisellä kuin henkiselä tasollaan.
 Minusta toiminta on nykyisellään todella hyvä
 Jos pysyy samanlaisena kuin nykyään, olen tyytyväinen :)
 Vaikka tilat muuttuvat on tärkeää pitää yllä vanha kerhiksen tunnelma.
 Olisi kiva jos kerhis pysyisi mahdollisimman samana ja yksinkertaisena. En muuttaisi mitään!
 Sama fiilis ku jatkuu, kaikki on mahtavaa.

Kyselyyn vastanneet nuoret esittivät toiveita myös Kerhiksen nuortenilloissa pidettävän ohjelman suhteen:

Kuitenkin valoisa ja hämärä tila on tärkeää pitää erillään ja ohjelmaan osallistumisen on pidettävä vapaaehtoisena.
 Mahdollisimman samanlaista toimintaa kuin nytkin! Keskiviikkoja voisi löyhentää tilanteesta riippuen, mutta välillä ohjelma tosi jees. Paljon kynttilöitä ja kahvia! <3
 Toivoisin että asiat pysyisivät jotakuinkin samana, mutta keskiviikkoisin olisi kiva jos olisi enemmän vapaa-aikaa.

Kerhiksen nuortenilloissa tarjolla olevat kahvi ja tee sekä maanantain nuortenillassa tarjolla oleva ruoka vaikuttavat olevan Kerhiksellä käyville nuorille tärkeitä asioita. Nuoret ottivat nuortentoimintaa ja uutta Kerhistä koskevissa toiveissaan huomioon myös nuorteniltojen tarjoilut:

Toivoisin myös että Mikko kokeilisi uusia ruokia maanantaille, koska Mikon ruoka on best!
 ruokaa saisi olla joka päivä
 Kaakaojauhe olisi superkiva lisä kahvipöytään!! <3
 Ja vihreä tee olisi tosi juba! :)

Nuorten kirjoittamien toiveiden perusteella nuortentila Kerhiksen tunnelma vaikuttaa olevan heidän näkökulmastaan varsin suuressa roolissa. Nuoret toivat myös esille, mitkä asiat luovat Kerhikselle hyvän tunnelman:

Toivoisin että tunnelma Kerhiksellä pysyisi samana (Musiikki, valot, kynttilät, sohvut) = rentsi meininki :)
 Uudellakin kerhiksellä pitäisi olla hämärä valaistus ja rento musiikki. Myös riittävästi sohvatilaa kuuluisi olla.
 Kerhiksen tunnelman tekee kaikki ihanat ihmiset, mutta silti toivoisin uutee kerhikseen tunnelman luovaa musiikkia & kynttilöitä
 Toivoisin, että uusi kerhis olisi mahdollisimman samanlainen kuin nykyinen. -lämmän tunnelma (kynttilät) -hämärää -paljon sohvia
 En haluu oikeen minkään muuttuvan, ärsyttää jopa että sohvut muuttuvat Ois kiva pitää samanlainen takkien ja laukkujen säilytystila eli siis penkit noi punaiset KERHIS ÄLÄ MUUTA! :(

Nuoret toivat kirjoittamissaan toiveissa esille myös Kerhiksen varusteluun liittyviä asioita. Nuoret mainitsivat toiveissaan muun muassa LP-soittimesta, uusista peleistä ja biljardipöydästä:

LP soitin ois kiva.
 Kuhan on bilispöytä niin kaikki hyvin
 Biljardipöytään uudet mailat ja jos löytyy uusia pelejä.

Kavereiden kanssa oleilu ja toive rauhallisuudesta nuortentilassa tulivat nuorten toiveissa uuden Kerhiksen suhteen myös esille:

Tunnelman pitää silti olla rauhallinen ja pimeys on tärkeä osa tunnelmaa. Pidän myös siitä, että voi vapaasti tulla hengaillemaan kavereiden kanssa.

Ehkä enemmän sellaisia yksittäisiä oleskelu alueita, jotta voi puhua kavereiden kanssa rauhassa.

Kyselyyn vastanneet nuoret toivat vastauksissaan esille omat ajatuksensa nuortentila Kerhiksen ohjaajiin ja uuteen nuortentilaan liittyen:

Nuortentilasta/Kerhiksestä voisi yleisesti antaa enemmän tietoa.

Ihmiset ja niiden luoma ilmapiiri tekee kerhiksestä mitä se on, näillä ohjaajilla ja rahkeilla on vaikea mennä metsään.

Jatkakaa samaan malliin.

Uusia haasteita ja miellyttäviä iltoja odotellessa! :)

Jee odotan innolla!

7 POHDINTA

7.1 Tulosten tarkastelua

Kyselyyn vastanneet nuoret olivat tulosten mukaan varsin tyytyväisiä Töölön seurakunnan nuortentoimintaan ja -tilaan. Nuoret kokivat nuortentila Kerhiksellä merkittäväksi niin ohjatun toiminnan kuin myös vapaan ajan kavereiden kanssa oleilua ja pelailua varten. Nuorteniltojen ohjelma vaikuttaa nuorten mielestä olevan suhteellisen mielekäästä. Nuoret näkivät tärkeäksi myös sen, että Kerhiksellä on tilaa rauhoittumiselle. He katsoivat, että hengelliseen ohjelmaan osallistumisen tulee olla nuortenilloissa vapaaehtoista. Nuorteniltojen päätteeksi pidettävä loppupuhetki vaikutti olevan nuorille suhteellisen tärkeä. Tutkimuksen tuloksista jäi ylipäätään sellainen kuva, että nuorten mielestä Kerhiksellä pidettävässä nuortentoiminnassa saa myös näkyä se, että kyse on Töölön seurakunnan toiminnasta. Lisäksi nuoret ajattelivat nuortenilloissa voivansa oppia uusia tapoja käsitellä omaa hengellisyyttään ja suhtautumistaan uskontoon.

Vastausten mukaan mukavat ja pehmeät sohvat ovat olennainen osa Kerhistä ja muutenkin nuortentilan tunnelmalla on nuorille merkitystä. Nuoret kokivat myös valaistuksen ja taustamusiikin olevan tärkeässä roolissa Kerhiksen tunnelmaa luomassa. Mahdollisuus musiikin kuunteluun ja siitä nauttimiseen näyttyi suurimmalle osalle nuorista positiivisessa valossa, mutta osa nuorista ei pidä taustamusiikkia kovinkaan tarpeellisena. Tämä korostaa sen pohtimisen tärkeyttä, mitä musiikkia nuortenilloissa soitetaan.

Nuortentila Kerhiksen aukioloajat sopivat hyvin nuorten omaan elämänrytmiin. Tämä on siinä mielessä tärkeä lähtökohta koko nuortentoiminnalle, että sen kautta nuoret voivat kokea nuortentoiminnan itselleen tärkeäksi. Tulosten osalta huomio kiinnittyy lisäksi WC-tilojen riittävyyteen sekä takkien ja laukkujen säilytystiloihin. Osa nuorista koki WC-tilat riittäviksi sekä takkien ja laukkujen säilytystilat hyviksi ja toimiviksi. Näiden tilojen suhteen voisi olla hyvä miettiä, miten löydettäisiin ratkaisu, johon kaikki nuoret olisivat tyytyväisiä.

Kyselyyn osallistuneiden nuorten näkökulmasta kahvilla, teellä ja maanantain nuortenillassa tarjottavalla ruoalla on keskeinen asema nuortenilloissa. Tulosten mukaan biljardi- ja pingispöytä näyttävät olevan enimmäkseen miesten käytössä, sillä he arvioivat pöytien kunnon alhaisemmaksi kuin kyselyyn vastanneet naiset. Uusien biljardi- ja pingispöytien hankkiminen voi nykyisestä taloustilanteesta johtuen osoittautua haastavaksi, mutta ehkä myös uusien biljardi- ja pingismailojen sekä -pallojen hankkimisella voisi olla oma arvonsa. Kerhiksen pelivalikoiman suhteen voisi olla hyvä lähestyä nuoria esimerkiksi kysymällä heiltä suoraan, mikäli heillä olisi mielessään jokin kortti- tai lautapeli, joka olisi heidän mielestään hyvä saada myös Kerhikselle.

Tutkimuksen tulosten mukaan Kerhiksellä käyminen on useille nuorille viikoittainen tapa ja siten myös merkittävä osa vapaa-ajan viettoa. Nuoret kokevat Kerhiksellä käymisessä tärkeäksi niin vapaamuotoisen oleilun kuin myös kaveridensa tapaamisen. Lisäksi seurakunnan nuortentoiminta näyttää edistävän nuorten tutustumista uusiin ihmisiin. Tulokset nostivat vahvasti esille sen, että nuoret kokevat jokaisen ihmisen ainutlaatuisuuden ja kaikkien hyväksymisen sellaisinaan tulevan nuortentoiminnassa esille. Kyselyyn vastanneet nuoret olivat todella tyytyväisiä Kerhiksen työntekijöihin ja heidän panokseensa nuortentoiminnassa. Nuoret eivät kokeneet Kerhistä kovinkaan vahvasti kuin toiseksi kodikseen, mutta kaiken kaikkiaan he vaikuttivat olevan tyytyväisiä nuortentila Kerhikseen ja nuortentoimintaan.

Tämä tutkimus oli siinä mielessä erityisessä asemassa, että tutkimuksen aineisto kerättiin juuri ennen Töölön seurakunnan nuortentila Kerhiksen muuttoa. Uusiin tiloihin muuton myötä Töölön seurakunnan nuorisotyö pääsi aloittamaan ikään kuin puhtaalta pöydältä. Lisäksi tämän tutkimuksen tulokset osoittivat omalta osaltaan, missä kohdin Töölön seurakunta voisi jatkossa kehittää nuortentoimintaansa. Mielestäni tämä on tärkeä lähtökohta sille, että seurakunnan nuortentoiminta olisi myös jatkossa sellaista, että nuoret haluavat osallistua siihen.

Nuorisotyön kehittämisen tulee lähteä siitä, mitä nuorisotyö nyt tekee, eikä niinkään siitä, mitä nuorisotyö kuvittelee tekevänsä (Coussée 2010, 13). Tämän

tutkimuksen tulokset osoittivat, miten Töölön seurakunnan nuortentoimintaan osallistuvat nuoret kokevat kyseisen toiminnan ja nuortentila Kerhiksen. Täältä pohjalta Töölön seurakunnan nuorisotyön on myös mahdollista lähteä kehittämään nuortentoimintaa aiempaa paremmin nuorten toiveita vastaavaksi.

Opinnäytetyön tekeminen oli oman ammatillisen kehittymiseni kannalta merkittävä prosessi. Ammatillista kehittymistäni edisti erityisesti se, että sain valita opinnäytetyöni aiheen itse, koska siten sain mahdollisuuden perehtyä sellaiseen aiheeseen, jonka koin erittäin mielenkiintoiseksi ja itseäni motivoivaksi. Juuri tämän aiheen tutkiminen antoi minulle mahdollisuuden syventyä ja perehtyä laaja-alaisesti kirkon nuorisotyöhön ja nuorisotyönohjaajan työnkuvaan. Opinnäytetyön tekemisen kautta pääsin tutustumaan nuorten kokemuksiin Töölön seurakunnan nuortentoiminnasta ja sen merkityksestä heidän omissa elämäntilanteissaan. Tämän opinnäytetyön tehneenä koen omaavani aiempaa paremman näkemyksen kirkon nuorisotyöstä ja nuorten odotuksista sitä kohtaan.

7.2 Tutkimuksen luotettavuus

Tutkimuksen luotettavuuteen ja eettisyyteen kiinnitettiin huomiota koko opinnäytetyöprosessin ajan. Luotettavuuteen kiinnitettiin huomiota erityisesti kyselylomakkeella saatuja tuloksia analysoitaessa ja mietittäessä mahdollisia väärintymmärryksiä kyselylomakkeiden kysymysten suhteen. Eettisyyteen kiinnitettiin huomiota erityisesti Töölön seurakunnan nuorisotyöstä kirjoittamisessa ja kyselyn toteuttamisessa siten, etteivät kyselyyn vastanneiden ihmisten henkilöllisyys tullut millään lailla esille. Omalta osaltaan opinnäytetyön eettisyyttä haluttiin parantaa myös kyselylomakkeen käytöllä aineistonhankinnan välineenä.

Luotettavuuteen kiinnitettiin tutkimuksessa huomiota erityisesti kyselylomaketta suunniteltaessa, valmiita kyselylomakkeita tarkasteltaessa ja tuloksia analysoitaessa. Tutkimuksen luotettavuuden kannalta oli oma vaikutuksensa myös sillä, millaisia lähteitä tutkimuksessa päätettiin käyttää. Metsämuurosen (2000, 18) mukaan kaikki saatavilla oleva tieto ei nimittäin ole käyttökelpoista lähdemateriaalia. Luotettavaa lähdemateriaalia löytyy muun muassa väitöskirjojen, tieteel-

listen artikkelien, oppikirjojen, käsikirjojen, selvitysten ja tilastojen joukosta. (Metsämuuronen 2000, 18–20.) Lähdemateriaalin etsinnässä painotettiin mahdollisimman uusia ja ajankohtaisia lähteitä, jotta tutkimus olisi teoriaosuudeltaan luotettava. Erityisesti tutkimuksessa käytettävät 2000-luvun alkupuolen lähteet valittiin siten, että niiden tietosisältöä arvioitiin nykytiedon valossa uudempaan kirjallisuuteen verraten, kuten Metsämuuronen (2000, 20.) kirjassaan esittää.

Tutkimuksen luotettavuutta pyrittiin parantamaan lisäksi kyselylomakkeen tiivistämisellä sekä jäsentämisellä vastaajaystävälliseksi ja helpoksi. Tämän ansios- ta vastaajat jaksoivat ehkä paremmin keskittyä ja kohdistaa huomionsa kyselyyn vastaamiseen. Ajattelen, että kyselylomakkeen selkeä ja yksinkertainen rakenne edisti omalta osaltaan sitä, että kyselyyn vastattiin totuudenmukaisesti ja eri vastausvaihtoehtoja harkiten.

Kyselyn valitseminen tutkimuksen aineiston keruumenetelmäksi oli myös yksi tutkimuksen luotettavuuteen tähtäävä asia. Vallin (2001,101) mukaan tutkimuksen luotettavuutta parantaa tutkimuksen toteuttaminen kyselylomakkeella. Tällöin kyselyyn vastaavat ihmiset merkitsevät itsenäisesti omat vastauksensa kyselylomakkeeseen, eikä tutkija vaikuta läsnäolollaan siihen, mitä he vastaavat. Kyselylomakkeella toteutettavassa tutkimuksessa kysymykset esitetään samassa muodossa jokaiselle kyselyyn vastaajalle. Näin jokaisella kyselyyn vastaajalla on mahdollisuus ymmärtää kysymys samalla tavalla. (Valli 2001, 101.) Luotettavuuden kannalta on huomioitava se, että lyhyt mittari ei ole usein niin luotettava kuin pitkä mittari.

Kvantitatiivisen tutkimuksen luotettavuuden tarkastelun yhteydessä tulee ottaa huomioon yhtä lailla mittarin reliabiliteetti ja sen validiteetti. Validiteetti toimii myös edellytyksenä luotettavuudelle. Mikäli tutkimuksessa ei toteudu validiteetti, niin myöskään reliabiliteetilla ei ole tutkimuksessa merkitystä (Vehkalahti 2008, 41). Tutkimuksessa käytettävä mittari on validi, kun se mittaa sitä, mitä sen on tarkoituskin mitata. Validiteetti varmistetaan oikean tutkimusmenetelmän ja mittarin käyttämisellä sekä oikeiden asioiden mittaamisella. Tutkimuksen validiteetin ollessa kunnossa tutkimuksen reliabiliteettiin ei tarvitse puuttua. Validiteetin tapana on siis taata myös tutkimuksen reliabiliteetti. (Kananen 2008, 81.)

Validi mittari on osoitus mittarin onnistuneesta operationalisoinnista. Mittarin validiteetin arvioinnissa auttavat mittarin määrittely ja dokumentointi tarkasti. Tutkimuksessa käytettävien kysymysten kieli tulee olla sillä tavoin ymmärrettävä ja yksiselitteinen, että kaikki tutkimukseen osallistuvat ihmiset ymmärtävät kysymykset keskenään samalla tavalla. (Kananen 2008, 83.) Tässä tutkimuksessa mittarin validiteetin kiinnitettiin huomiota mittarina toimivan kyselylomakkeen suunnitteluvaiheessa. Kyselylomakkeen suunnitteluvaiheessa otettiin huomioon erityisesti se, että mittari on oikea ja sopii tähän tutkimukseen sekä se, että mittarilla mitataan oikeita asioita.

Validiteetti voidaan jakaa myös ulkoiseen ja sisäiseen validiteettiin. Ulkoisella validiteetilla tarkoitetaan sitä, ovatko tutkimuksen tulokset yleistettävissä ja mihin ryhmiin ne voidaan yleistää. Sisäisellä validiteetilla viitataan tutkimuksen sisäiseen luotettavuuteen. Tällöin kiinnitetään huomiota tutkimukseen sopivan teorian valintaan, käsitteiden hyvyteen ja sopivuuteen tähän tutkimukseen sekä mittarin muodostamiseen ja mittarin kykyyn mitata sitä, mitä tutkimuksessa on tarkoituksena. (Metsämuuronen 2000, 41.) Tutkimuksen ulkoiseen validiteettiin kiinnitettiin huomiota koko tutkimuksen ajan. Tutkimuksen ulkoinen validiteetti oli erityisen pohdinnan kohteena varsinkin tutkimuksen tuloksia analysoitaessa ja tulosten yleistettävyyttä pohdittaessa.

Tutkimuksen reliabiliteetilla tarkoitetaan saatujen tulosten pysyvyyttä eli sitä, että kun tutkimus toistetaan uudelleen, niin saadaan samat tulokset. Tutkimuksessa käytettävä mittari tuottaa siis eri mittauskerroilla samat tulokset. (Kananen 2008, 79.) Tutkimuksen luotettavuuden suhteen voidaan siis puhua myös tutkimuksen reliabiliteetista. Sillä viitataan tutkimuksen toistettavuuteen eli siihen, missä määrin saataisiin samanlaisia tai toisistaan poikkeavia vastauksia, kun samaa ilmiötä tutkittaisiin monta kertaa samalla mittarilla. Jos mittari on reliabeeli, niin mittarilla saadaan samanlaisia tuloksia kuin aiemmin samoilta henkilöiltä. Ongelmana reliabiliteetin suhteen on se, että tutkittava ilmiö voi muuttua mittausten välillä. (Metsämuuronen 2000, 50, 53.) Tutkimuksen reliabeeliutta olisi voitu tutkia toteuttamalla tutkimus samalla kyselylomakkeella uudelleen, mutta tässä tutkimuksessa sitä ei tehty taloudellisten ja aikataulullisten seikkojen vuoksi.

7.3 Tutkimuksen eettisyys

Tutkimuksen eettisyys oli tutkimuksen luotettavuuden ohella huomion kohteena koko tutkimusprosessin ajan. Eettisyyteen kiinnitettiin huomiota erityisesti Töölön seurakunnan nuorisotyöstä kirjoittamisessa ja kyselyn toteuttamisessa siten, ettei kyselyyn vastanneiden ihmisten henkilöllisyys tullut millään lailla esille. Hirsjärven (2009, 25) mukaan eettisiä ongelmia voi syntyä ihmistieteissä etenkin tiedonhankintatapojen ja koejärjestelyjen seurauksena. Ihmisarvon kunnioittaminen tulee olla tutkimuksen ensisijainen lähtökohta. Tutkimuksen kaikissa vaiheissa tulee välttää epärehellisyyttä. Tässä tutkimuksessa eettisyys oli suuren huomion kohteena varsinkin tiedonhankintatapojen sekä aineiston keruun toteuttamistavan pohdinnassa ja päättämisessä. Tutkimuksessa pyrittiin lisäksi koko sen ajan kunnioittamaan ihmisarvoa ja toimimaan rehellisesti.

Tutkimuksen eettisyyden kannalta keskeisiä huomioitavia periaatteita ovat muun muassa ne, että toisten tekstiä ei saa plagioida ja että tutkimuksen tuloksia ei saa yleistää kriitikittömästi, eikä niitä sepitetä tai kaunistella. Lisäksi tulee kiinnittää huomiota tutkimuksen raportointiin varsinkin siltä osalta, ettei se johda harhaan tai ole puutteellista. (Hirsjärvi 2009, 26.) Tässä tutkimuksessa lähdemateriaalia käytettiin eettisesti eli tekstiä ei plagioitu, vaan referoitiin sillä tavalla, että se voitiin esittää eettisesti omana tekstinä. Tutkimuksen tulosten kirjaamisessa ja esittämisessä oltiin tarkkoja, jotta tutkimukseen ei tullut siinä yhteydessä virhetekijöitä. Tutkimuksen tuloksia ei myöskään sepitetty tai kaunisteltu, vaan ne koottiin vastaajien täyttämistä kyselylomakkeista suoraan havaintomatriisiin, jonka pohjalta tulokset esitettiin taulukoina ja kuvioina. Lisäksi tutkimuksen teossa kiinnitettiin koko prosessin ajan huomiota raportointiin ja sen täsmällisyyteen.

7.4 Jatkotutkimus- ja kehittämishaasteet

Tutkimuksen tulokset nostivat esiin muutamia mielenkiintoisia jatkotutkimus- ja kehittämishaasteita. Adeolan & Hakkaraisen (2014, 2.) tutkimuksen mukaan seurakunnan nuortentila on nuorille kuin toinen koti. Tässä tutkimuksessa vas-

taava tulos ei tullut kovin selvästi esille, vaikka nuortentila Kerhis osoittautuikin selkeästi nuorille tärkeäksi paikaksi. Oma mielenkiintonsa liittyisi sen tutkimiseen, mitkä tekijät vaikuttavat siihen, että nuoret voivat kokea seurakunnan nuortentilan kuin toiseksi kodikseen? Lisäksi tähän liittyy sen pohdinta, kuuluisiko seurakunnan nuortentilan ylipäättään olla nuorille kuin toinen koti vai ei.

Seurakunnan nuorisotyön kannalta on tärkeää tiedostaa, onko seurakunnan järjestämä nuortentoiminta lähtökohtaisesti sellaista, että se tukee nuorten jakamista vai ei. Toisaalta voihan olla myös niin, että peruslähtökohta koko nuortentoiminnassa olisi nuorten tukemisessa, mutta syystä tai toisesta ollaan ajautettu hieman syrjään. Mielestäni jonkinlaisen tutkimuksen tekeminen seurakunnan nuortentoiminnasta tai jonkinlainen kehittämishanke ovat oivallisia keinoja sen varmistamiseksi, että nuortentoiminta vastaisi mahdollisimman hyvin nuorten toiveisiin ja tarpeisiin. Tämä tutkimus toi hyvin esille Töölön seurakunnan nuortentila Kerhiksellä käyvien nuorten kokemuksia kyseisestä nuortentilasta ja -toiminnasta. Samantapaisesti ja seurakunnan nuortentoiminnan ominaispiirteiden mukaan muokattuna tähän tutkimukseen kuulunut kyselylomake voisi mielestäni toimia nuorten ajatusten ja kokemusten kartoittamiseen myös muissa Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnissa.

Seurakunnan nuorisotyön voisi olla hyödyllistä pohtia lisäksi sitä, onko seurakunnan nuortentoiminnan ajatuksena lähtökohtaisesti tarjota nuorille onnistumisen mahdollisuuksia eri asioissa. Voisiko esimerkiksi siitä olla jotain hyötyä, että nuoria otettaisiin aiempaa aktiivisemmin mukaan suunnittelemaan ja toteuttamaan seurakunnan nuortentoimintaa, kuten Kerhiksellä pidettäviä nuorteniltoja tai nuorille suunnattuja tapahtumia? Toisaalta nuortentilassa olevat erilaiset pelit luovat omalta osaltaan pohjaa onnistumisen kokemusten mahdollistamiselle, mutta tämän lisäksi olisi hyvä pohtia myös sitä, miten seurakunnan nuortentoiminta voisi tarjota nuorille enemmän mahdollisuuksia päästä kokeilemaan erilaisia asioita ja saada sitä kautta onnistumisen kokemuksia.

Suuri osa tämän tutkimuksen kyselyyn vastanneista nuorista oli rippikoulun käyneitä nuoria, mutta tämän ohella on tärkeää huomioida, että Töölön seurakunnan nuortentila Kerhiksellä käy myös nuoria, jotka eivät ole käyneet rippi-

koulua. Rippikoulun käyminen ei siis yksinään riitä selittämään nuortentilalla käymistä ja nuortentoimintaan osallistumista, vaan myös esimerkiksi kavereiden tapaamisella ja sosiaalisella kanssakäymisellä on seurakunnan nuortentoiminnassa selkeästi merkitystä. Nuortentoiminnan kehittämisen suhteen nuortentiloilla käyntiin liittyvien motiivien ja nuortentoimintaan osallistumisen syiden tutkimiselle olisi siksi myös tarvetta.

Yksi jatkotutkimushaasteista liittyy siihen, onko nuorteniltojen ohjattu toiminta ensisijainen asia, jonka vuoksi nuoret tulevat nuorteniltoihin? Osa nuorista kokee nuorteniltojen ohjatun toiminnan tärkeäksi, mutta nuorten enemmistö vaikuttaa olevan ohjattua toimintaa vastaan. Nuoret käyvät kuitenkin aktiivisesti ja melko suurehkona joukkona seurakunnan nuortentilalla. Tästä johtuen oma tutkimuksellinen painoarvonsa olisi sillä, miten nuorteniltoja voisi kehittää niiden ohjelmallisuuden suhteen, jotta ne vastaisivat nykyistä paremmin kaikkien nuorten toiveita ja tarpeita?

Oma painoarvonsa liittyy lisäksi siihen, että Töölön seurakunnan nuortentoiminnassa voisi toteuttaa tämän tutkimuksen kanssa saman sisältöisen tutkimuksen uudelleen muutaman vuoden sisällä, kun uudelle nuortentila Kerhikselle on kunnolla kotiuduttu ja nuortentoiminta on alkanut pyöriä siellä hyvin. Tällöin ajatus olisi erityisesti tutkimusten vertailtavuudessa eli siinä, miten näiden kahden eri tutkimuksen tulokset suhtautuisivat toisiinsa.

LÄHTEET

- Adeola, Tea & Hakkarainen, Elina 2014. "Tää on ku toinen koti" – Nuorten näkemyksiä seurakunnan tiloista. Opinnäytetyö. Pieksämäki: Diakoniana-ammattikorkeakoulu. Viitattu 6.3.2017.
https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/84890/Adeola_Tea_Hakkarainen_Elina.pdf?sequence=1
- Allianssi ry 2010. Nuorista Suomessa. Tietoa nuorista, heidän asemastaan, elinoloistaan ja nuorisotyöstä 2010. Helsinki: Suomen Nuorisoyhteistyö - Allianssi ry.
- Coussée, Filip 2010. The history of youth work – Re-socialising the youth question? Teoksessa Filip Coussée, Griet Verschelden, Tineke Van de Walle, Marta Mędlińska & Howard Williamson (toim.) The history of youth work in Europe. Relevance for youth policy today. Volume 2. Strasbourg: Council of Europe and the European Commission, 9-14. Viitattu 2.4.2017. http://pjp-eu.coe.int/documents/1017981/3084952/YK_Youth_Work_vol_2.pdf/cc002e74-4c07-4293-a041-87a86ae44cf9
- Gretschel, Anu 2011. Nuorisotalo mahdollistavana lähiyhteisönä: nuorten näkökulma. Helsinki: Nuorisotutkimusseura. Viitattu 2.4.2017.
<http://www.nuorisotutkimusseura.fi/images/julkaisuja/nuorisotalo.pdf>
- Hamarus, Päivi; Kanervio, Pekka; Landén, Laila & Pulkkinen, Seppo (toim.) 2014. Huuto! Lasten ja nuorten hyvinvoinnin puolesta. Jyväskylä: PS-kustannus.
- Hellsten, Tommy 2008. Ihmisarvoinen elämä. Teoksessa Timo Purjo & Jani Kuusela (toim.) Tappelusta jutteluun. Nuoren kohtaamisen taito. Helsinki: Non Fighting Generation ry, 50–62.
- Helve, Helena 2009. Nuorten vapaa-aika, luottamus ja sosiaalinen pääoma. Teoksessa Mirja Liikkanen (toim.) Suomalainen vapaa-aika. Arjen ilot ja valinnat. Helsinki: Gaudeamus, 250–269.
- Hiltunen, Leena 2009. Metodina kyselytutkimus. Jyväskylän yliopiston gradu-ryhmän esitys. Viitattu 15.12.2016.

- <http://www.mit.jyu.fi/ope/kurssit/Graduryhma/PDFt/kyselytutkimus2.pdf>
- Hirsjärvi, Sirkka 2008. Tutkimustyytit ja aineistonkeruun perusmenetelmät. Teoksessa Sirkka Hirsjärvi, Pirkko Remes & Paula Sajavaara (toim.) Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi, 186–215.
- Huovinen, Pia 2010. Nuorten Olkkari-illat Leppävirran seurakunnassa. Opinnäytetyö. Ylivieska: Keski-Pohjanmaan Ammattikorkeakoulu. Viitattu 7.3.2017.
https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/20847/Huovinen_Pia.pdf.pdf?sequence=1
- Huttunen, Teija 2015. Kanna kuule vastuuta ihan keskenäs. Kuka kantaa vastuun? Teoksessa Liisa Martikainen (toim.) Mitä se sulle kuuluu? Nuoren elämän valinnat puntarissa. Tallinna: United Press Global, 13–29.
- Hynynen, Eeva 2009. Astetta parempi ohjaaja. Teoksessa Timo Purjo & Jani Kuusela (toim.) Tappelusta jutteluun. Nuoren kohtaamisen taito. Helsinki: Non Fighting Generation ry, 81–89.
- Jokela, Eero 2004. Nuoren hengellinen ohjaaminen. Teoksessa Heli Aaltonen, Lassi Pruuki & Pekka Saarainen (toim.) Rippikoulun käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 57–65.
- Kananen, Jorma 2008. Kvantti. Kvantitatiivinen tutkimus alusta loppuun. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu.
- Kantonen, Heikki 2009. Nuorten kohtaaminen huutomerkkeinä ja kysymysmerkkeinä. Teoksessa Timo Purjo & Jani Kuusela (toim.) Tappelusta jutteluun. Nuoren kohtaamisen taito. Helsinki: Non Fighting Generation ry, 140–148.
- Kauppinen, Juha & Marketta, Rantama 2003. Ajaton työ seurakunnassa. Opas työajan hallintaan. Helsinki: Edita.
- Kiilakoski, Tomi 2015a. Johdanto. Kylmästä lämpimään. Teoksessa Tomi Kiilakoski, Viljami Kinnunen & Ronnie Djupsund (toim.) Miksi nuorisotyötä tehdään? Tietokirja nuorisotyön opetussuunnitelmasta. Helsinki: Humanistinen ammattikorkeakoulu, 13–34.
- Kiilakoski, Tomi 2015b. Nuorisotyö, kasvatus, opetussuunnitelma. Teoksessa Tomi Kiilakoski, Viljami Kinnunen & Ronnie Djupsund (toim.) Miksi

- nuorisotyötä tehdään? Tietokirja nuorisotyön opetussuunnitelmasta. Helsinki: Humanistinen ammattikorkeakoulu, 152–183.
- Kiilakoski, Tomi 2015c. Nuorisotyön sanallistaminen. Teoksessa Tomi Kiilakoski, Viljami Kinnunen & Ronnie Djupsund (toim.) Miksi nuorisotyötä tehdään? Tietokirja nuorisotyön opetussuunnitelmasta. Helsinki: Humanistinen ammattikorkeakoulu, 120–151.
- Kojo, Hanna 2015. Nuorten osallisuus ja vaikuttamismahdollisuudet Espoonlahden seurakunnassa. Opinnäytetyö. Helsinki: Diakonia-ammattikorkeakoulu. Viitattu 7.3.2017.
https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/96180/Kojo_Hanna.pdf?sequence=1
- Kumpulainen, Maija 2015. SIIPI, KULMA & SODE. Kyselytutkimus kolmen Espoon seurakuntayhtymän seurakunnan nuortentilasta. Opinnäytetyö. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Viitattu 6.3.2017.
https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/101995/Kumpulainen_Maija.pdf?sequence=1
- Köykkä, Arto 2005. Rakkaus, Jumala ja kuolema – ehdotus nuorisotyön teologiaksi. Teoksessa Terhi Paananen & Hans Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 21–34.
- Köykkä, Arto 2014. Nuorisotyön alkeet ja jatko. Helsinki: Kirjapaja.
- Liikkanen, Mirja 2009. Johdanto. Teoksessa Mirja Liikkanen (toim.) Suomalainen vapaa-aika. Arjen ilot ja valinnat. Helsinki: Gaudeamus, 7-18.
- Martikainen, Liisa 2015. Nuoruus ei ole numero! Teoksessa Liisa Martikainen (toim.) Mitä se sulle kuuluu? Nuoren elämän valinnat puntarissa. Tallinna: United Press Global, 7-11.
- Melkas, Tuula 2009. Suomalaisen yksityiselämän sosiaalisuudesta. Teoksessa Mirja Liikkanen (toim.) Suomalainen vapaa-aika. Arjen ilot ja valinnat. Helsinki: Gaudeamus, 21–48.
- Mikkola, Kati & Rääkkä, Juha 2015. Puolesta vai vastaan? Nuoret ja yhteiskunnalliset arvovalinnat. Teoksessa Liisa Martikainen (toim.) Mitä se sulle kuuluu? Nuoren elämän valinnat puntarissa. Tallinna: United Press Global, 177–200.
- Myllymäki, Sari 2015. ”Teidän työ on tärkeää” Tutkimus rippikoulun ja nuorisotyön vaikuttavuudesta Kangasalan seurakunnassa. Opinnäytetyö.

Diakonia-ammattikorkeakoulu. Viitattu 7.3.2017.

http://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/101994/Myllymaki_Sari.pdf?sequence=1

- Määttä, Kaarina 2007. Vanhempainrakkaus – suurin kaikista. Teoksessa Kaarina Määttä (toim.) Helposti särkyvää. Nuoren kasvun turvaaminen. Helsinki: Kirjapaja, 220–235.
- Määttä, Mirja & Tolonen, Tarja 2011. Johdanto. Teoksessa Mirja Määttä & Tarja Tolonen (toim.) Annettu, otettu, itse tehty. Nuorten vapaa-aika tänään. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto, 5-11.
- Möller, Pirjo 2009. Ihmisestä on kysymys. Teoksessa Timo Purjo & Jani Kuusela (toim.) Tappelusta jutteluun. Nuoren kohtaamisen taito. Helsinki: Non Fighting Generation ry, 23–35.
- Nieminen, Juha 2008. Vastavoiman hahmo – nuorisotyön yleiset tehtävät, oppimisympäristöt ja eetos. Teoksessa Tommi Hoikkala & Tanja Sell (toim.) Nuorisotyötä on tehtävä. Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Helsinki: Nuorisotutkimusseura, 21–43.
- Niemistö, Raimo 2004. Aikuinen nuorten ryhmän ohjaajana. Teoksessa Heli Aaltonen, Lassi Pruuki & Pekka Saarainen (toim.) Rippikoulun käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 69–101.
- Nivala, Elina & Saastamoinen, Mikko 2007. Nuorisokasvatuksen teorian kohde ja konteksti. Teoksessa Elina Nivala & Mikko Saastamoinen (toim.) Nuorisokasvatuksen teoria. Perusteita ja puheenvuoroja. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto, 8-28.
- Nuorisolaki 1285/2016. Viitattu 5.3.2017.
<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2016/20161285#Pdm36608>
- Nurmo, Iiris 2009. Nuoren kohtaamisen vaiettu vaikeus ja herkkä hauraus. Teoksessa Timo Purjo & Jani Kuusela (toim.) Tappelusta jutteluun. Nuoren kohtaamisen taito. Helsinki: Non Fighting Generation ry, 120–139.
- Purjo, Timo 2009. Kasvatuksellisen kohtaamisen taito. Teoksessa Timo Purjo & Jani Kuusela (toim.) Tappelusta jutteluun. Nuoren kohtaamisen taito. Helsinki: Non Fighting Generation ry, 63–80.
- Routio, Pentti 2007. Kysely ja lomakehaastattelu. Viitattu 10.10.2016.
<http://www2.uiah.fi/projects/metodi/064.htm#kysely>

- Räsänen, Antti 2004. Usko itsenäistyvän nuoren elämässä. Teoksessa Heli Aaltonen, Lassi Pruuki & Pekka Saarainen (toim.) Rippikoulun käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 103–128.
- Sinkkonen, Jari 2010. Nuoruusikä. Helsinki: WSOY.
- Soanjärvi, Katariina 2011. Mitä on ammatillinen nuorisotyö? Nuorisotyön villiä kenttää kesyttämässä. Väitöskirja. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto.
- Toivainen, Pekka 2005. Timantti. Varhaisnuoriso- ja nuorisotyön käsikirja 2000-luvulle. Keuruu: Aikamedia.
- Valli, Raine 2001. Kyselylomaketutkimus. Teoksessa Juhani Aaltola & Raine Valli (toim.) Ikkunoita tutkimusmetodeihin 1. Metodien valinta ja aineiston keruu. Virikkeitä aloittelevalle tutkijalle. Jyväskylä: PS-kustannus, 100–112.
- Vilka, Hanna 2007. Tutki ja mittaa. Määrällisen tutkimuksen perusteet. Helsinki: Tammi.
- Virtuaaliammattikorkeakoulu 2007. Ylemmän AMK-tutkinnon metodifoorumi. Kvantitatiivisen analyysin perusteet. Viitattu 7.3.2017.
<http://www2.amk.fi/digma.fi/www.amk.fi/opintojaksot/0709019/1193463890749/1193464131489/1194289328583/1194289824724.html>

LIITE 1: Kyselylomake

Kyselylomake Töölön seurakunnan nuortentoiminnasta

Kyselylomake on osa Mika Leppäahon Kirkon nuorisotyönohjaaja -tutkinnon opinnäytetyötä. Vastaamalla kyselyyn tuot omalta osaltasi Kerhiksellä käyvien nuorten ääntä kuuluviin ja autat seurakunnan työntekijöitä nuortentoiminnan kehittämisessä. Kyselylomakkeet käsitellään luottamuksellisesti ja niin, ettei vastaajien henkilöllisyys tule esille. Lisäksi lomakkeet hävitetään niiden analysoinnin jälkeen. Kiitos jo etukäteen antamastasi ajasta kyselyyn vastaamiseksi!

Tiedot vastaajasta**1. Sukupuoleni**

1. Nainen
2. Mies
3. Muu

2. Ikäni

1. alle 15 vuotta
2. 15–16 vuotta
3. 17–18 vuotta
4. 19–20 vuotta
5. yli 20 vuotta

3. Oletko käynyt rippikoulun?

1. Kyllä
2. En

4. Jos vastasit edelliseen kohtaan ”1. Kyllä”, kirjoita tähän, minä vuonna olet käynyt rippikoulun. Muuten voit siirtyä jo seuraavaan kohtaan.

Rippikoulun käynti vuoteni on _____

5. Oletko seurakunnan isoskoulutuksessa?

1. Kyllä

2. En

Töölön seurakunnan nuortentoimintaa käsittelevät kysymykset

6. Mitä mieltä olet Töölön seurakunnan nykyiseen nuortentoimintaan ja nuortentila Kerhikseen liittyvistä väittämistä (taulukoissa A-F)? Merkitse vastauksesi rastilla mielipidettäsi vastaavaan kohtaan.

A	1	2	3	4	5
Kerhis fyysisenä tilana	Täysin eri mieltä	Jokseenkin eri mieltä	En samaa enkä eri mieltä	Jokseenkin samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
1. Kerhiksen aukioloajat sopivat hyvin omaan elämänrytmiini.					
2. Minulle on merkittävää, että Kerhiksellä on tilaa myös rauhoittumiselle.					
3. Mukavat ja pehmeät sohvat ovat olennainen osa Kerhistä.					
4. Valaistuksella on suuri merkitys tunnelman luojana.					
5. Takeille ja laukuille on hyvät säilytystilat.					
6. Nuortentilan siisteydestä pidetään huolta.					
7. WC-tilat ovat nuortentilassa riittävät.					

B Kerhiksen varustelu	1 Täysin eri mieltä	2 Jokseen- kin eri mieltä	3 En samaa enkä eri mieltä	4 Jokseen- kin samaa mieltä	5 Täysin samaa mieltä
1. Maanantain nuortenillassa tarjolla oleva ruoka on erinomainen alku viikolle.					
2. Tarjolla olevat kahvi ja tee ovat olennainen osa nuorteniltoja.					
3. Musiikin soiminen nuorteniltojen aikana luo mukavan tunnelman.					
4. Nuortentoiminta tarjoaa mahdollisuuksia onnistua eri asioissa, kuten erilaisissa peleissä.					
5. Kerhiksen pelivalikoima on riittävän kattava.					
6. Kerhiksen biljardipöytä on hyvässä kunnossa.					
7. Kerhiksen pingispöytä on hyvässä kunnossa.					
8. Kerhiksen lautapelivalikoimaan olisi hyvä saada täydennystä.					

C Nuorteniltojen ohjelma	1 Täysin eri mieltä	2 Jokseen- kin eri mieltä	3 En samaa enkä eri mieltä	4 Jokseen- kin samaa mieltä	5 Täysin samaa mieltä
1. Nuorteniltoihin on tärkeää kuulua ohjattua toimintaa.					
2. Nuorteniltojen ohjelma on mielekästä.					
3. Nuorteniltojen ohjelma olisi hyvä ilmoittaa etukäteen.					
4. Nuortentoiminnassa tarjoutuu mahdollisuus musiikin kuunteluun ja siitä nauttimiseen.					
5. Nuortentoiminnassa voi oppia uusia tapoja käsitellä omaa hengellisyyttään ja suhtautumistaan uskoon.					
6. Osallistuminen hengelliseen ohjelmaan tulee olla vapaaehtoista.					
7. On tärkeää, että nuortenillat päättyvät yhteiseen loppuhetkeen.					

D Vapaa-aika ja sosiaaliset suhteet	1 Täysin eri mieltä	2 Jokseenkin eri mieltä	3 En samaa enkä eri mieltä	4 Jokseenkin samaa mieltä	5 Täysin samaa mieltä
1. Kerhiksellä saa halutessaan vain oleilla, eikä siellä tarvitse välttämättä tehdä mitään.					
2. Nuortenillat ovat merkittävä osa vapaa-ajan viettoani.					
3. Olen tutustunut Kerhiksellä käymisen ansiosta uusiin ihmisiin.					
4. Nuortenillat tarjoavat hyvän mahdollisuuden kavereiden näkemiseen.					
5. Kerhikselle on täysin ok tulla vain hengaillemaan kavereiden kanssa.					
6. Nuortenillan kuulumiskierroksella jokainen tulee oikeasti kuulluksi.					
7. Nuorteniltojen yhteydessä minulla on mahdollisuus jakaa omia tunteitani ja käsitellä niitä.					
8. Kerhiksellä jokainen kohdataan ainutlaatuisena ja arvokkaana yksilönä.					
9. Kerhiksellä hyväksytään jokainen sellaisena kuin on, eikä Kerhiksellä tarvitse vetää mitään roolia.					

E Kerhiksen työntekijät	1 Täysin eri mieltä	2 Jokseenkin eri mieltä	3 En samaa enkä eri mieltä	4 Jokseenkin samaa mieltä	5 Täysin samaa mieltä
1. Kerhiksen työntekijää voi rohkeasti lähestyä minkä tahansa asian kanssa.					
2. Kerhiksen työntekijät osoittavat olevansa kiinnostuneita siitä, mitä minulle ja muille nuorille kuuluu.					
3. Kerhiksen työntekijöiltä saa tukea ja neuvoja eri elämäntilanteita varten.					

F Muut asiat	1 Täysin eri mieltä	2 Jokseenkin eri mieltä	3 En samaa enkä eri mieltä	4 Jokseenkin samaa mieltä	5 Täysin samaa mieltä
1. Kerhis on minulle kuin toinen koti.					
2. Kerhiksellä käyminen on minulle viikoittainen tapa.					
3. Nuortentoimintaan osallistumisesta saa voimia arjessa jaksamiseen.					
4. Kerhikselle jaksaa tulla, vaikka olisi hieman ahdistunutkin fiilis.					

